

மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பா

ACC# 32244
Q25 3-3

சித்திரை மாதம் கலிவெண்பா
தொலை நோக்கம் பார்க்கவில்லை ...
பாரோர் படித்துப் பயனுறு நூல்களின்
மு.சித. இன்னும் குத்தப்பட்டனம், காண்புகூறு.

விநாயகப் பெருமான்
(பிள்ளையார் பட்டி)

தெய்வமே துணை

முன்னுரை

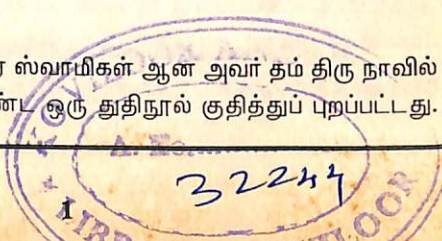
தமிழ் நாட்டில் ஒரு காசி. அதன் பெயர் அவிநாசி. சாந்தம் தரும் அப்பதியினார் திரு. சாந்தலிங்க ஸ்வாமிகள். நான்கு மறைகள் போல் அவர் நான்கு நூற்களை அருளினார். அவைகளுடன், மாபெரும் ஸ்ரீ குமாரதேவரை தம் மாணவராக்கி, நடமாடும் கோயிலாக நீ நாட்டில் இரு என்றார்.

நிஷ்டையில் பலகாலம் நிலைத்திருந்த தேவர், பழுத்த தம் அனுபவத்தைப் பதினான்கு சாத்திரங்களாகப் பாடினார். அவைகளைப் பார் முழுதும் ஒதுமாறு பரப்பினார். உலகிற்கு உபகரிக்க, தன்னைப்போல் ஒரு சத் பாத்திரத்தைத் தேடி, ஊர்கள் முழுதும் உலவினார்.

வெள்ளியம்பலம் எனும் மதுரைப் பதியில், உத்தமர் சிதம்பரர் என்று ஒருவர் இருந்தார். ஊனாட்சி செய்வார்க்கு வானாட்சி வழிகாட்டும் மீனாட்சி தாஸரான சிதம்பரர், குணஞ்சிறந்த ஒரு கவிக்குயில்.

“அங்கயற்கண் அன்னே! தடாதகா தேவீ! அருள்க அம்பா!” என்று அநவரதமும் சிந்திப்பார். அகத்தும் புறத்தும் வந்திப்பார். அவரது அன்பிற்கு இரங்கிய அம்பிகை, நனவிலும் கனவிலும் அவர் முன் நடமாடலாயினாள். ஒருநாள் புனித நெஞ்சுள் புகுந்து, அவர் வாக்கில் நோக்கை வைத்தாள்.

அந்நிலையில் சிதம்பர ஸ்வாமிகள் ஆன அவர் தம் திரு நாவில் இருந்து, குறிப்புப் பல கொண்ட ஒரு துதிநூல் குதித்துப் புறப்பட்டது.

அம்பிகையின் அதிரகஸ்ய சேவை நுட்பங்கள், அதனில் ஆநந்த தாண்டவம் ஆடின.

உயிர்ப்பை உள்ளுக்கு வாங்கும் பொழுது, ஓம் எனும் இனிய ஒலியெழும். ஊன்றி அவ்வொலியை உணரும் சமயம், புனித ஒரு பொருள் புலனாகும். ஒளிமயமான அப்பொருளே உமாதேவி.

ஒன்பது கோணமிட்டு, உமையின் பீஜ எழுத்துக்களை அதனில் ஊன்ற வைத்து, சிந்தையிற் பதித்துச் சிந்திப்பார்க்கு ரீங் ரீங் என்ற நாதம் எழும்.

“ஒங்காரி யென்பாள் அவளொரு பெண்பிள்ளை
ரீங்காரி யாகி யினிதிருந் தாளே.”

என்று திருமூலர், அரிய இந்த அனுபவத்தை அறிவிக்கிறார். அதைத் தம் அனுபவத்தில் அறிந்த ஸ்ரீ சிதம்பர ஸ்வாமிகள்,

“ஒங்காரத்து உள் பொருளே! உற்றநவ கோணத்தில்
ரீங்காரந் தன்னில் இருப்பவளே!”

என்று பாடும் இருவரிகள், செவிவழி நுழைந்து சிந்தையிற் புகுந்து நம்மை மெய்சிலிர்க்கச் செய்கின்றன.

முதன்மை விக்ரகம் மூர்த்தம் எனப்பெறும். முக்கோணம் மூர்த்தமானால், அதனில் மூர்த்திகரிக்கிறாள் அந்த முதல்வி. (மூர்த்தம்-திருமேனி; மூர்த்தி - உயிர்).

ஆறு கோணத்தில் மகாசக்தி என்று அமர்கின்றாள். பதினாறு கோணத்தில் தங்கிப் பதினாறு பேறும் பாலிக்கிறாள். நாற்பத்து

முக்கோணத்தில் நாயகியாகி, நானில வளாகத்தை நடத்துகிறாள். பளபள என்று அவர் மந்திர சக்கரம், பரம ஒளியை எங்கும் பரப்புகின்றது.

எவருடைய வெள்ளை விழியும் சிவமாகும்; கருவிழி, தேவி நிறமாகக் காணப் பெறும். விழிமணியில் இருந்து விளையாடுகின்ற அந்த விமலை, பரம எமது ஆட்சியைப் புறத்தில் பார்! உள்முகமாகி, எம் அகமுக ஆட்சியை அறிந்து கொள் என்று சிறக்கப் போதனை செய்கின்றாள் என்கிறார். ஆஹா! என்ன அருமையான செய்திகள்!

“நாசி நுனியில் நடுவெழுந்ததீபமே!” என்று சிதம்பரர் நவிலும் பொழுது, உத்தமர்கள் உணர்வு மூக்கு நுனியை நோக்கி முறுவலிக்கிறது.

ஆடலரசர் ஐந்தொழில் தாண்டவம் புரிய, அதற்கேற்ப தாளம் தவறாமல் தானும் ஆடுகிறாள் அத் தற்பரி.

விழிப்பு நிலையில் கண்முன் விளையாடுகின்றாள். ஜோதி மணி நிறமாகிச் சொப்பனத்தில் தோன்றுகிறாள். சுழுமுனையில் உறவாகிச் சுகத்தைத் தருகிறாள். “துரியமதாய்ப் பின்னும் துரிய அதீதத்தில், அரிய சிலம்பொலியை” அறியுமாறு செய்கின்றாள்.

அன்னை ஆயினாள்; ஆளும் அரசி ஆயினாள்; எமது பரை. அன்பொடு தன்னை எவரும் அறிந்துய்ய, உலகில் உள்ள குலங்கள் அனைத்திலும் உதயம் ஆகிறாள்; ஊன்றி இவைகளை உணர்ந்து, அம்படைச்சி, இடைச்சி, ஓட்டச்சி, சடைச்சி, செட்டிச்சி, சேணிச்சி, வலைச்சி, வேடிச்சி என்றெல்லாம் தூய இருபொருள் தோன்ற, அந்தப் பரம கல்யாணியைப் பாடுகின்றார் நம் பாவலர்.

ஓத நா இனிக்கும்; உணர உளம் உருகும்; சாதனையை அதன் வழியே சார்விக்கும் சால்புடைய உபநிடதம், “மீனாட்சி கலிவெண்பா” எனும் இம் மேன்மை நூல்.

தக்கவர் ஒருவர் வேண்டும் என்று தேடியிருந்த ஸ்ரீகுமார தேவர், பாத்திரரான ஸ்ரீசிதம்பர ஸ்வாமிகளைப் பார்த்தார். சட்க தீட்சையால் அவரைத் தம் வயமாக்கினார். தம் ஆசாரியரிடம் அழைத்துச் சென்றார்.

கண்ட சாந்தலிங்கர் மனம் களித்தது. தாம் அருளிய கொலைமறுத்தல், வைராக்கிய சதகம், தீபம், அவிரோத உந்தியார் முதலிய நான்கு நூற்கட்கும், கண்ணுடைய வள்ளலார் அருளிய ஒழிவில் ஒடுக்கத்திற்கும் சிதம்பர ஸ்வாமிகளை உரையெழுதப் பணித்தார்.

சிதம்பர சுவாமிகள் அந்நூற்கட்கு எழுதிய பேருரை, அநுபூதிமாண்கள் உணர்விற்கு அற்புத விருந்தாக அமைந்தது.

“சிதம்பர! புனித தொண்டை நாட்டில் திருப்போரூர் என்று ஒரு பதியுளது. அரிஷாதி தோஷப் பகைகளை அழிக்கும் அப்பதியில் உள்ள செவ்வேள் திருக்கோயிலை ஜீரணோத்தாரணம் செய்! அப்பெருமானைச் சேவிப்பார்க்கு எல்லாச் செல்வங்களும் எளிதின் எய்தும். தாமும் வாழ்ந்து, மக்களையும் வாழ்விப்பதுதான் தவசிகள் தருமம்” என்றார் குமார தேவர். அந்த அறிவிப்பு ஸ்ரீ மீனாட்சியிடமும் இருந்து பிறந்தது.

ஸ்ரீ சிதம்பர ஸ்வாமிகள் புறப்பட்டார். திருப்போரூரை அணுகினார். அங்கு தியானத்தில் ஆழ்ந்தார். ஸ்ரீ தேவியாய், முருகனாய், குருநாதராய் மாறிமாறிக் காட்சி வழங்கிய சொரூப

அனுபவத்தில் தோய்ந்தார். திருப்போரூர் சந்திதி முறை பாடி, அப் பிரபந்த வழியே செவ்வேள் இறைவனைச் சிந்தித்தார். கல்லாம் மனத்தையும் கரையச் செய்யும் கலைக்கோயில் எழுப்பிய ஸ்வாமிகள், கந்தப் பெருமானுக்கு ஒரு கல்கோயிலையும் சமைத்தார். ஒரு வைகாசி விசாகத்தன்று, ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி: என்ற அமைதியுடன் எங்குமான வியாபகத்தில் இரண்டறக் கலந்து இன்பம் கண்டார்.

அற்புத சிற்பர ஸ்ரீசிதம்பர ஸ்வாமிகள்பால் அளவிறந்த அன்புடையவர் ஒரு அறிஞர். அவர், அவிநாசித் தலத்தை அண்மிய வேலம்பாளையம் உயர்திரு. கெ. விஸ்வநாத செட்டியார் எனும் பெயரினர். திரு. ஆமாதூர் வண்ணச் சரபம் ஸ்ரீ தண்டபாணி ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யப்ர சிஷ்யரும், பழனி ஸ்ரீ சாது ஸ்வாமிகளின் பாதசேகரரும், ஸ்ரீ பாம்பன் ஸ்வாமிகள் பால் பக்தி உடையவரும், எண்ணும் போதெல்லாம் தலவழிபாட்டில் ஈடுபாடு கொண்டு, ஒல்லும் அளவு திருப்பணிகளில் உணர்வு செலுத்துபவருமான பேரன்பர் இவர்கள், உள்ளத்தை உருக்கி உகந்ததை உதவும் மீனாட்சி கலிவெண்பாவை, அன்பர்கட்கு அடக்க விலையில் பதித்து அளிக்கின்றார்.

அவர்கள் அன்பை அதிகம் அறிந்துள அடியேன், பாராயணம் செய்வார்க்குப் பயனாகப் பதப்பிரிவும், குறித்த இடங்கட்கு மட்டும் குறிப்புரையும் ஓரளவு செய்துள்ளேன். இந்நூல் பெருக்கமான உரைபெற திருவருள்உதவும் காலம் நேருமேல், அன்பர்கள் ஆசி செய்ய இன்னும் சிறிது முயல்வன் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். உயர்ந்த தாளில் பரந்த மனத்தொடு இதைப் பதித்து வெளியிடும் அன்பர்க்கும், அவர்கள் குடும்பத்தார்க்கும், பக்தியொடு இந்நூலைப் பாராயணம் செய்வார்க்கும்,

“அல்லல் வினையெல்லாம் அகற்றியே அஞ்சலென்று
நல்லசவு பாக்கியத்தை நல்கியே – வல்லபத்தின்

ஆக மதுரம் சித்ர வித்தாரம் என்றறிஞர்
பேசுகின்ற உண்மைப் பெருவாக்கும் - நேசமுடன்

தந்து ... ஆட்கொண்டு ... அகத்தில் வந்திருந்து
புத்திமதி கொடுத்து - சந்ததமும்

நீயே துணையாகி நின்று ரட்சி ! அங்கயற்கண்
தாயே சரணம் சரண்!”

எனும் ஸ்ரீ சிதம்பர ஸ்வாமிகள் வளமான திருவாக்கையே
கொண்டு வாழ்த்துகிறேன்.

வாழ்க அவர்கள் வளன்!!

உய்க இந்த உலகம் !!

தேவி சகாயம் !!!

ஓம்

6-6-1964.

சென்னை - 21.

இங்ஙனம் :

அன்பன்,

குகநீ. ரஸபதி.

இவ்வரிய ஞானக் கருவூலத்தை விண்ணவரே வியந்து
பாராட்டும்படியும், உள்ளம் உருகி பேரின்பக் கடலில் திளைத்துப் பாவார்க்கு
அம்பிகையின் தகுதரிசனம் கிடைக்குமாறு செய்தற்குரிய கருவியாகவும்
உதவிபுரிந்த வி. திருநாவுக்கரசு (பாம்பன் மெட்டல்ஸ்) அவர்களுக்கும்,
(டாக்டர். வி. அருணகிரிநாதனின் மூத்த சகோதரர்) பார்க்குந் தொறும்,
படிக்குந் தொறும் உள்ளத்தை எல்லாம் நெகிழவைக்கும் வகையில் தனக்கே
உரித்தான தனிப்பாணியில் அழகுறக் குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டு உதவிய
Hi-Tech offset Pvt. Ltd., நிறுவனத்தின் உரிமையாளருமான
திரு. ஆறுமுகம் (செந்தில்) அவர்களுக்கும் எங்கள் குடும்பத்தினர்
அனைவரின் நன்றியைத் தெரிவிப்பதும் எங்களின் கடமையே.

- டாக்டர். வி. அருணகிரிநாதனின் குடும்பத்தார்.

திருமுருகன் துணை

திருப்போருச் சிதம்பர சுவாமிகள் வரலாறு

(வித்துவான் அம்பை. இரா. சங்கரனார்)

சீர்மிகுத்தோங்கும் செந்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் தலைநகராய் தென்மதுரைப் பதியில் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நாநூறாண்டுகளுக்கு முன்னர் சங்கப் புலவர்கள் கால்வழியில் தோன்றியவர் நம் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆவர். அவர் கருவிலேயே திருவாய்க்கப்பெற்ற அங்கயற்கண்ணம்மையின் அருளையும் நிறைவுறக்கொண்டு தமிழிலக்கிய இலக்கணப்புலமையில் சிறந்துவிளங்கினார். அதனால் அவரை அக்காலத்துச் சிதம்பரக் கவிராயர் என்றே ஆன்றோர் பலரும் போற்றுவாராயினர்.

ஒரு சமயம் சிதம்பரக் கவிராயரைப் பற்றியும் அவர் புலமைத்திறம் பற்றியும் அவிநாசிக்கருகில் ஒருரின்சண் வதிந்த இரட்டியார் ஒருவர் கேள்வியுற்றார். அந்த இரட்டியார் நெடுநாள் பிள்ளைப்பேறின்றி இறைவனை வேண்டினவர். இறுதியாகப் பெருமான் திருவருளால் அவ்விரட்டியார் குமாரதேவரைச் சந்திக்கும் பேறு பெற்றார். குமாரதேவர் என்பவர் திருமுதுகுன்றத்திலுள்ள மணிமுத்தாற்றின் கரையின்கணிருந்த ஓர் அரசமர நீழலில் தங்கிப் பல்லாண்டுகளாக நிட்டைகூடியிருந்த முனிபுங்கவராவார். அவருடைய ஆசிரியர் கொங்குநாட்டு அவிநாசித் தலத்தில் வதிந்தவரும் சிவப்பிரகாசர் என்ற முனிவரின் திருவருள் பெற்ற வருமாய் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் ஆவர். ஆறு திங்களுக் கொருமுறை குமாரதேவர் திருமுது குன்றிலிருந்து அவிநாசிக்குச் சென்று தம் ஆசிரியரை வழிபட்டு வாழ்த்துப் பெறுவதை நியதியாகக் கொண்டிருந்தார். அம்மரபுப்படியே ஒருமுறை குமாரதேவர் அவிநாசிக்குச் செல்லும்பொழுது இடையில் ஒருநிலத் தங்க நேரிட்டது. அவ்வமயம்

தான் ஓர் இரட்டியார் தமக்குப் பிள்ளையில்லாக் குறையைக் குமாரதேவரிடம் விண்ணப்பித்துத் துன்புற்றார். குமாரதேவரும் இறையருளை நினைந்து திரு நீறு கொடுத்தார். குமாரதேவரின் திருநீற்றுச் சிறப்பால் அந்த இரட்டியாருக்குக் குழந்தைகள் இருவர் தோன்றினர். அவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்லும் பருவமுற்றதும் அந்த இரட்டியார் தக்க ஆசிரியரைத் தேடலானார். ஒருசமயம் குமாரதேவர் தம் ஆசிரியராம் சாந்தலிங்க சுவாமிகளைக் காண அவிநாசிக்குச் செல்லும்போது இடையில் அவ்விரட்டியார் வீட்டில் தங்க நேர்ந்தது. அப்போதுதான் சிதம்பரக்கவிராயருக்கும் முதற் சந்திப்பு ஏற்பட்டது. குமாரதேவர் சிதம்பரக் கவிராயரைப் பற்றிய சிறப்புக்களைக் காணவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சிதம்பரக் கவிராயரின் கற்பிக்கும் தன்மையைக் கண்ட குமாரதேவர் அவரை ஆட்கொள்ளத் திருவருள் பாலித்தார். அதனால் குமாரதேவர் சிதம்பரக் கவிராயரிடம் சில வினாக்களைக் கேட்கலுற்றார். மிகத் திறமையுள்ளவராயிருந்தும் குமாரதேவரின் வினாக்களுக்குச் சிறந்த முறையில் பதில் கூறும் ஆற்றலற்றவராய்க் காணப்பட்ட சிதம்பரக் கவிராயர் உடனே அடியற்ற மரம்போல் குமாரதேவரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கித் தம்மையாட்கொண்டருள வேண்டினார். அதற்குக் குமாரதேவர் சிறிது இடை வெளிகொடுத்து 'அதற்குள்ளாவது அவ்வினாக்களுக்குப் பதிலிறுக்க' என்று கூறி அவிநாசித்தலத்துக்கு சென்றார். அங்கும் தம் ஆசிரியரை வணங்கியபின் திரும்புங்கால் அவ்விரட்டியார் வீட்டில் தங்கினார். அவ்வமயமும் அவ்வினாக்களுக்குரிய விடையைக் குமாரதேவர்கேட்க, சிதம்பரக்கவிராயர் தம் இயலாமையைக் கூறியதோடமையாது தம்மையாட்கொள்ள மறுபடியும் வேண்டினார். குமாரதேவர் அருணோக்கம் பூண்டு மூன்றுமுறை முடியிலிருந்து அடி வரைக் கவிராயரை நோக்கினார். அப்பார்வை விசேடத்தால் சிதம்பரக் கவிராயருக்கு அஞ்ஞான இருளகல அவ்வினாக்களுக்கு விடை தெரியலாயிற்று. உடனே அன்பு

மீதுரப் பெற்றவராய்க் குமாரதேவரோடு சிதம்பரக்கவிராயரும் புறப்பட ஆயத்தமானார். அதுகண்ட குமாரதேவர் மீண்டும் அவிநாசித் தலத்துக்கேகினர். சிதம்பரக் கவிராயரும் அவர் பின்னர் தொடர்ந்தே சென்றனர். மறுநாள் காலை அவிநாசித் திருத்தலத்துக்கு இருவரும் வந்து சேர்ந்தனர். அவ்வமயம் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் ஒடுக்கத்தில் நி்டைகூடியிருந்ததால் புறத்தே யிருவரும் தங்கி அங்கு வேண்டிய தொண்டுகளை யாற்றிக் கொண்டிருந்தனர். பின்னர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் புறம்போந்தபோது குமார தேவரும் சிதம்பரக்கவிராயரும் சுவாமிகளின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினர். அவ்வமயம் குமாரதேவர், சிதம்பரக்கவிராயரை ஆட்கொள்ள வேண்டினர். சிதம்பரக் கவிராயரைக் கூர்ந்து நோக்கிய சாந்தலிங்க சுவாமிகள் திருமடத்துள் போந்து தாமியற்றிய வைராக்கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம், கொலை மறுத்தல், அவிரோதவுந்தியார் என்னும் நான்கு நூல்களையும் காழிக் கண்ணுடைய வள்ளலார் இயற்றிய 'ஒழிவிலொடுக்கம்' என்னும் நூலையும் எடுத்துக் கொடு போந்து குமார தேவர் கையிற் கொடுத்து 'இவைகளுக்குச் சிதம்பரக் கவிராயரைக்கொண்டு தக்கவுரை எழுதச்செய்க' எனக் கட்டளையிட்டருளினார்கள். குமாரதேவரும் அந்நூல்களை வாங்கிச் சிதம்பரக் கவிராயரைக்கொண்டு மிகச் சிறந்த உரை எழுதச் செய்தார். சாந்தலிங்க சுவாமிகளிடம் மற்றொருமுறை இவ்விருவரும் வந்தபோது அவ்வுரையினைப் படிக்கக் கேட்டு சுவாமிகள் மிகமகிழ்ச்சியுற்றார்கள். குமாரதேவரைப் பார்த்து "நீ எமக்கு நல்ல ஞானப் புதல்வனாய் வாய்த்தது போன்று இவன் உனக்கு நல்ல ஞானப் புதல்வனாகக் கடவன்" என்று சாந்தலிங்க சுவாமிகள் அருள்பாலித்தார்கள்.

பின்னர் குமாரதேவரும் சிதம்பரக்கவிராயரும் திருமுதுகுன்றம் சென்றனர். அங்கு வீராகம் சித்தாந்த முறைப்படி குமாரதேவர் சிதம்பரக்கவிராயருக்கு உபதேசம் செய்தருள்

பாலித்தார். அது முதல் சிதம்பரக் கவிராயர், சிதம்பர சுவாமிகளானதோடன்றி நிட்டை கூடி இறையருள் நாட்டத்தில் மிகவும் பேரவாக் கொண்டு இருந்தார். ஒரு சமயம் சிதம்பர சுவாமிகள் நிட்டை கூடியிருந்தபோது ஒரு மயிலின் காட்சி புலப்பட்டது. அதனைத் தம் ஆசிரியருக்குச் சிதம்பர சுவாமிகள் விண்ணப்பித்தார். குமாரதேவர் தம் சீடரை நோக்கி “எமக்குத் திருமுதுகுன்றிலுள்ள பெரியநாயகியம்மையின் திருவருணோக்கம் வாய்த்தது போன்று உனக்கு மதுரை மீனாட்சியம்மையின் அருள் நிறைந்துள்ளது. அதனால் மதுரை சென்று மீனாட்சியம்மையின் அருள் செலுத்தியவாறு நடக்கக் கடவாய்” எனக்கட்டளையிட, அவ்வாறே சிதம்பர சுவாமிகளும் மதுரை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அங்கு அங்கயற்கண்ணம்மையின் அருள் வேண்டிச் சிதம்பர சுவாமிகள் தவம் கிடந்தனர். மீனாட்சியம்மை சிதம்பர சுவாமிகளுக்குக் காய்ச்சல், காற்பிடிப்பு முதலிய பல நோய்களை ஏற்படுத்திச் சோதனை செய்தனர். அபக்குவிகளாய பலர் போலன்றி நம் சுவாமிகள் அம்மையின் மேற் கொண்ட உறைப்பான அன்பு மேலீட்டால் இந் நோய்களைப் பொருட்படுத்தாது அம்மையின் திருவடிகளினையன்றி வேறு யாதொன்றையும் சிந்தைசெயாது பச்சையறுகு மாத்திரமே உட்கொண்டு தவமியற்றினார். “மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பா” என்னும் அருமை நூலையும் பாடி அம்மையின் அருள் வேண்டினார். அம்மையின் திருவருளும் சுரந்தது. இம்மைப் பிணியும் மறுமைப் பிணியும் நீங்குமாறு மீனாட்சியம்மை அருள்பாலித்தார். அத்துடன்மையாது “இப்பதிக்கு வடபால் முப்பது யோசனை தூரத்திலுள்ள திருப்போளூர் சென்று அங்கு ஆறுமுறை சிறந்து விளங்கி மீண்டும் மீண்டும் அழிந்து போன அருமைப் பதி ஒன்றுண்டு. அது குமரனுறை பதியாகும். அதனை ஏழாம் முறையாகச் சிறப்புறச் செய்து என்றும் நிலைபெற்று விளங்க, வேண்டிய தொண்டுகளை மேற்கொண்டொழுகுவாயாக” என்று மயில் வடிவமாகவே முற்றோன்றியவாறு மீனாட்சியம்மையார் தோன்றி

யருள்பாலித்தார். அது கேட்ட சிதம்பர சுவாமிகள் சற்றுங்காலந்தாழ்த்தாது திருப்போரூர்த் தலத்துக் கேகினர். வழியில் திருமுதுகுன்றத்திற்குச் சென்று தம் குருநாதராம் குமாரதேவரைக் கண்டு அவரருள்பெற்றுத் திருப்போரூருக்கு ஏகினார்.

திருப்போரூர் செல்லும் வழியில் கிளியனூரில் செங்குந்த மரபில் தோன்றிய ஒரு நரை மூதாட்டியாரைச் சிதம்பர சுவாமிகள் சந்தித்தார். அவ்வம்மையார் சுவாமிகளின் பசியைத் தீர்க்கக் கூழ்கொடுத்தார். பக்குவ நிலையைக்கண்ட சுவாமிகள் ஞானம்மையார் எனும் அம்மூதாட்டிக்கு அருள் பாலித்தார். பின்னர் பொம்மைய பானையம் என்னும் பதிக்குச் சென்றார். அங்கு சிறந்த முனிபுங்கவராய் எழுந்தருளியிருந்த பாலையசுவாமிகளைக் கண்டு அளவளாவினார். இம்மெய்யறிவுச் செல்வர்களிருவரும் எட்டு நாள்களாக வேறொன்றிலும் சிந்தை வையாதவராய் மெய்ஞ்ஞானம் பற்றி அளவளாவிக் கொண்டிருந்தனர். அடுத்து அங்கிருந்து பிரியா விடைபெற்றுச் சுவாமிகள் திருப்போரூர் சென்றார்கள்.

அக்காலத்து, திருப்போரூரில் பார்க்கும் இடம் எங்கும் பனங்காடாகவே காட்சியளித்தது. வள்ளைக் கொடிகள் நிறைந்துள ஓர் ஓடையொன்று அவ்வூரருகே சென்று கொண்டிருந்தது. அங்குப் பிரணவ உருவில் சிறந்த மலையொன்றும் காட்சியளித்தது. அம்மலையின் சாரலின்கண் இருந்த வேம்படி விநாயகர் கோயிலில் சிதம்பர சுவாமிகள் முதன் முதலில் தங்கினார். பின்னர் பனங்காட்டுக்குள் சென்று திருக்கோயில் எங்கு அமைந்திருக்கலாம் என நினைத்தவராய்ப் பெருமானருளை வேண்டி நின்றார். அவ்வமயம் பல்வேறு கிளைகளுடன் செழித்து வளர்ந்த ஒரு பெண் பனை மரத்தினடியில் முருகப்பெருமான் திருவுருவத்தைக்கண்டு சிதம்பர சுவாமிகள் மகிழ்ந்தார். அத்துடன் தம் குருநாதராம்

குமாரதேவரும் அங்குப் போந்து தம் மாணவர்க்குத் திருக்கோயில் முன்பிருந்த தன்மையினையெல்லாம் நன்கு புலப்படுமாறு காட்டியருளி மறைந்தார்.

அதுகண்ட சுவாமிகள் முருகப்பெருமானாரே குருநாதர் திருவடிவடன் போந்தருள் செய்தனர் என்று தெரிந்து அப் பெருமானருட்டிறத்தை வியந்து அப்பெருமானுறை திருக்கோயிலை முன் போன்று சிறந்து விளங்கத் திருவுளம் பாலித்தார்; கோயில் கட்டுதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். மக்களுக்குக் காய்ச்சல், வயிற்றுவலி, பெருவயிறு, குடல்வாதம், குட்டம் முதலிய நோய்களைத் தீர்த்தல், அவரவர்மனக்குறைகளைப் போக்கல் போன்ற பல அற்புதச் செயல்களைச் செய்து மக்களைத் திருக்கோயில் கட்டுதற்காம் திருத்தொண்டில் ஈடுபடுத்தினார். திருப்போரூரிலும் அதனைச் சார்ந்த பலவூர்களிலுமுள்ள மக்கள் சிதம்பரசுவாமிகளை வணங்கி நல்வாழ்வு பெற்றனர். காலவாக்கம் என்னும் ஊரில் உள்ள முடவன் ஒருவனைத் திருநீற்று விசேடத்தால் நன்னிலையுள்ளவனாக்கினார். ஒரு கண்ணிழந்த குயவன் சுவாமிகள் திருவடிகளை வணங்கி அருள் பெற்றுக் கண் வாய்க்கப் பெற்றான். அதனால் சுவாமிகளிடம் அளவுகடந்த அன்பு மீதுாரப் பெற்று சுவாமிகளுக்குச் சிலவூர்களையே அன்புக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தனரெனின் அம்மக்கள் சுவாமிகள்மீது கொண்டுள்ள அன்புக்கு வேறுசான்றும் வேண்டுமோ? முன்னரே சுவாமிகளின் திருக்கருணை நோக்கினைப்பெற்ற கிளியனூர் அம்மையார் தாம் அரிதின் முயன்று ஈட்டிச் சேமித்து வைத்திருந்த பொன் ஒன்றினைத் திருக்கோயில் திருப்பணிக்கு ஈடுபடுத்த சுவாமிகளின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிக் கொடுத்தார். சுவாமிகளும் அம்மையின் தலை யன்பால் கொடுக்கப்பெற்ற அப்பொன்னைக் கொண்டு மூலத்தானச் சிகர வேலையை முற்றுப்பெறச் செய்தார்கள். சென்னைப் பாளையத்தா செட்டியார் என்பவர்

இரண்டு பைகள்நிறையப் பொன் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அதனைச் சுவாமிகள் தம் கையால் ஏற்றுக்கொள்ளாது சிலநாள்கள் சென்று திருப்பணிக்குச் செலவிட அங்குள்ளாருக்குக் கட்டளையிட்டருளினார். இவ்வாறு பல அன்பர்கள் துணையைக் கொண்டு சுவாமிகள் திருமுருகன் திருக்கோயிலை நன் முறையில் புதுப்பித்துப் பெருமானுக்கு வேண்டிய பூசனைகள் யாவற்றையும் வழுவாது முறைப்படி நடைபெறச் செய்தார். சுவாமிகளே யந்திரத்தாபனம் ஒன்று அமைத்து மக்கள் கறைகளைப் போக்க வழி வகுத்தார்கள். ஒரு சமயம் சுவாமிகளிடம் நிறையப் பணமிருக்குமென்று நினைத்து அதைக் கவர சில கள்வர்கள் முற்பட்டனர். சிதம்பரஅடிகள் அருகில் அண்மியதுமே அக்கள்வர்களின் கண்கள் குருடாயின. அது கண்டு அக்கள்வர்கள் மிக அஞ்சியவர்களாய் சுவாமிகளது திருவடிப்போதுகளில் வீழ்ந்து வணங்கித் தங்கள் குற்றத்தைப் பொறுத்தருளுமாறு மன்றாடினர். சுவாமிகளும் அச்சிறியோர்கள் செய்த பெரும் பிழையை மன்னித் தருளினார்கள். பின்னர்ச் சுவாமிகள் கருணைமேலிட்டால் அக்கள்வர்கள் கண்களும் தெரிந்தன. அக்கள்வர்கள் பின்னர்ச் சிறந்த சீலர்களானமையோடு மாத்திரமன்றித் தாங்கள் மறவழியி லீட்டிய பொருள்கள் யாவற்றையும் திருக்கோயில் கட்டும் அறப்பணிக்கு ஈடுபடுத்தினர். இவ்வாறு வன்னெஞ்சக் கள்வரையும் திருத்தியாட் கொண்ட பெருமை சிதம்பர சுவாமிகளைச் சாரும்.

பின்னர் தாம் தங்குதற்கென ஊரின் புறத்தேயுள்ள கண்ணுவர் பேட்டையில் ஒரு கோயிலும் குளமும் எடுத்து ஆங்கிருந்தே முருகப்பெருமான் பூசனை முட்டின்று நடைபெற எல்லாவற்றையும் செய்து வந்தார். அவ்வாறு வழிபாடு நன்கு நடைபெறச் செய்ததோடு மாத்திரமன்றி வழிபாட்டிற்கு வரும் மக்கள் முருகனின் பொருள் சேர் புகழைப் பாடிப் பரவி வணங்குதற்காக அவன் சந்நிதியில் வழிபடுவதற் கேற்றவண்ணம் “திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை” என்னும் ஓர் அரிய

தோத்திர நூலையும் இயற்றியருளினார். இத் திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறையே தமிழ் கற்றோருக்கு ஓர் அருங் கருவூலமாய்த் திகழ்வது. இதன் கண் காணப்பெறும் உருக்கம் கூறும் தரமன்று. இந் நூலிலிருந்து காணப்பெறும் பல அகச்சான்றுகளால் திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகளின் அருமை பெருமைகளை அங்கைநெல்லியென உணரலாம்.

சிதம்பர சுவாமிகள் தம் குருநாதராம் குமாரதேவர் மீது குமாரதேவர் பதிகம், குமாரதேவர் நெஞ்சுவிடு தூது ஆகிய இரு நூல்களையும் இயற்றியருளினார்கள். மேலும் திருக்கழுக்குன்றத்து அமர் பெருமானாம் வேதகிரீசர் மீது வேதகிரீசரார் பதிகம் ஒன்று பாடியருளினார்கள். அவ்வூரிலேயே கோயில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள திரிபுர சுந்தரியம்மை மீதும் ஒரு பதிகம் பாடியதாக ஆன்றோர் சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் அப்பதிகம் இதுகாறும் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. மேலும் பஞ்சதிகார விளக்கம் என்னும் ஓர் அருமைச் சாத்திர நூலையும் சுவாமிகள் அருளி மக்களுக்கு ஞானபோனக அமுதூட்டினார்கள். கிளியனூரிலுள்ள ஞானம்மையார் என்னும் நரைமூதாட்டியாரின் வேண்டுகோளுக்கியைந்து ‘‘புணர்ப்ப தொக்க எந்தை என்னை’’ என்னும் திருவாசகப் பாட்டிற்கும் விரிவுரை யருளியுள்ளார்கள்.

ஒரு சமயம் பூவிருந்தவல்லியைச் சார்ந்த கோவூரில் வாழ்ந்த திரிபுராந்தக முதலியாரின் புதல்வரும் பம்மல் வில்வராய முதலியாரின் பெண் வயிற்றுப் பேரனுமாகிய சிவசங்கரனாம் நோயுற்ற பிள்ளையை அவர் பெற்றோர் சிதம்பரசுவாமிகள் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தினர். அப்பிள்ளையைக் கண்ட சுவாமிகள் அதனை ஆட்கொள்ளக்கருதித் திருவருள் நோக்கம் பாலித்தார். சுவாமிகள் கடைக்கண்ணோக்கம் பட்டதுமே அப்பிள்ளையின் நோய் நீங்கியது. சிதம்பரசுவாமிகள் அப்பிள்ளையினைத் தம் மடத்திலேயே யிருக்கக் கட்டளையிட்டார். அப்பெற்றோர்களும்

சுவாமிகளின் ஆணைக் குட்பட்டுத் தம் பிள்ளையை மடத்தேயே விடுத்துச் சென்றனர். சிவசங்கரரைக் கோயில் திருப்பணிகள் யாவும் குறைவற நடத்திவருமாறு பணித்துச் சிதம்பரசுவாமிகள் நிட்டைகூடிக் கண்மூடி மௌனியாகி இறைவனை வழிபடும் நிலையிலேயே பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

திருவண்ணாமலையில் சோணாசலதேவர் என்னும் பெயரிய அருட் பெரியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிதம்பர சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்க அவாவுற்றார். அவர் தினந்தோறும் திருவண்ணாமலையை வலம் வருவதைத் தம் குறிக்கோளாகக் கொண்டு முப்பது வயதுமுதல் தொண்ணூறு வயது முடிய இச்செயலை முட்டின்றிச் செய்து வந்தார். அண்ணாமலையைத் தொழுது வினையை வழுவாது அறுத்த அம்முனிபுங்கவர்க்குத் திருவருள் சிதம்பர சுவாமிகளிடம் செல்லுமாறு உணர்த்தியது. அது தெரிந்த சோணாசலதேவர் திருப்போரூரை யடைந்தார்; சிதம்பர சுவாமிகளைக் கண்டார்; திருவடிகளில் விழுந்தார்; வணங்கினார்.

“ எடுத்தசன னங்கடொறும் ஈன்றெடுத்த தாய்மார்
கொடுத்தமுலைப் பாலனைத்தும் கூட்டில் - அடுத்துவளர்
பன்னா கணைதுயிலும் பாலாழி யுஞ்சிறிதாம்
மன்னா சிதம்பரதே வா.”

“ நவகுணமு முக்குறும்பு நவைகள்மற் றனைத்துந் தீர்த்து
பவகுணஞ் சற்றுந் தாக்கப் பரமயோ கிகளாய் நின்ற
சிவகுணச் செல்வர் போற்றும் சிதம்பர தேவா என்றன்
அவகுணம் போக்கி ஆள்வதைய நின் கடன தாமால்.”

என்று பலவாறு பாடிப் பரவி வாழ்த்தினார். அதுகண்ட சுவாமிகள் அவருக்கு அருள் பாலித்தார்கள்.

ஒரு நாள் சிவசங்கர தேவரிடம் திருமுருகனுக்குச் சிறப்பு வழிபாடு ஆற்றக் கட்டளையிட்டுச் சிதம்பரசுவாமிகள்,

வழிபாட்டுக்குரிய பொருள்களுடன் தம் மடத்திலுள்ள நிலவறைக்குட் புக்கனர். திருக்கோயிலில் பெருமானுக்குக் கர்ப்பூர தீபாராதனை நிகழும்போது சிதம்பரசுவாமிகளும் அங்கு தோன்றி முருகப்பெருமானை வழிபட்டு அச்சேர்தியிற் கலந்து செல்வதைக் கண்ணுற்ற சிவசங்கர தேவரும் பூசகர்களும் அவ்வற்புத நிகழ்ச்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர்; ஆடிப்பாடியார்த்தனர்.

சிவசங்கரதேவர் உடனே திருமடத்துக்கு வந்தார். அங்கு சோணாசலதேவர் சிதம்பர சுவாமிகள் நிலவறையுட்புக்கு சமாதி கூடின நிலையைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதுகேட்ட சிவசங்கரதேவர்,

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

இக்கலி யுகத்தி லெழுந்தவென் குருவே
யின்பமே அன்பினுள் நிறைந்த
முக்கனி ரசமே முதிர்சுவை யமுதே
மூதறி வேமறைப் பொருளே
சர்க்கரை யொடுகற் கண்டென ருசிக்கும்
தயாளுவே தமிழனேன் தனக்குத்
துக்கசா கரத்தைத் தொலைத்தருள் புரிந்தாய்
தூய! நீ எங்கொளித் தனையே.

என்று பலவாறு மனமுருகித் துதித்து அரற்றினார். அது கண்ட சோணாசல தேவர் சிவசங்கர தேவரின் ஆராமையை ஆற்றி அவரைச் சிதம்பரசுவாமிகளின் பீடத்திருத்தி சுவாமிகளின் திருவுளக் குறிப்புப்படி சிதம்பரசுவாமிகள் நிட்டைகூடி சமாதியுற்ற வைகாசி பெளர்ணமி, அதற்கு முன்னாள் பின்னாள்களிலும் சிறப்பு வழிபாடுகள் ஆற்றவும் சுவாமிகளின் தொண்டுகளை இடையீடின்றி நடாத்தி வரவும் சிதம்பர

சுவாமிகள் கட்டளையிட்ட முறையை எடுத்துக் கூறியபின் திருவண்ணாமலை சென்று அவண் நன்னிலையுற்றார்.

சிதம்பர சுவாமிகள் முத்தியடைந்தது இற்றைக்கு 339 யாண்டுகளுக்கு முன்னராகும். அதாவது கி.பி. 1659 ஆகும்.

ஸ்ரீமத் சிதம்பர சுவாமிகள் கந்தப் பெருமானார் கருவறை, மகாமண்டபம், மூர்த்திகளின் திருவுருவங்கள், இயந்திரத்தாபனம் முதலியவற்றைத் திருக்கோயிலில் புதுப்பித்தார்கள்.

கண்ணுவர் பேட்டையில் கலைமகள் கூடம், ஒடுக்க அறை, நிலவறை, வேலாயுத தீர்த்தம், சுந்தர விநாயகர், வேலாயுதர் கோவில் முதலியவற்றை ஏற்படுத்தினார்கள். இப்பெருமானாரே தம் தவ வலிமையால் இத்திருக்கோவிலை மிகச் சிறப்புறச் செய்தருளினார்கள் என்று சுருங்கக் கூறலாம்.

————— ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ —————

ஆதீன பரம்பரை வரலாறு

சிதம்பர சுவாமிகளின் பின்னர் இரண்டாவது பட்டத்துக்கு எழுந்தருளியவர் சிதம்பர சிவசங்கர சுவாமிகள் ஆவர். இவர்கள் தெய்வயானையம்மையார் சந்நிதி, அதன் முன்மண்டபம் முதலியவற்றை ஒரு நவாப்பின் துணைகொண்டு கட்டியருளினார்கள்.

அவர்களுக்குப் பின்னர் சிதம்பர முத்துக்குமார சுவாமிகள் மூன்றாவது பட்டத்துக்கு எழுந்தருளியிருந்தார்கள். அவர்கள், தம் காலத்து வள்ளியம்மையார் சந்நிதி, உற்சவ மூர்த்திகள் சந்நிதி முதலியவற்றை ஏற்படுத்தினார்கள். சர்வ வாத்திய மண்டபம், கோபுரம் முதலியவற்றிற்கு அடிப்படை இட்டார்கள்.

நான்காம் பட்டத்திற்குச் சிதம்பர சிவசங்கரசுவாமிகள் எழுந்தருளி அவர்களே சர்வவாத்திய மண்டபத்தைச் சிறப்புறக் கட்டி மேம்பாடு செய்தார்கள். மேலும் இரதம், பொன் மயில்வாகனம், பதினாறுகால் மண்டபம் ஆதியனவும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

ஐந்தாம் பட்டமாக சிதம்பர முத்துக்குமார சுவாமிகள் பீடமேறி வாகன மண்டபம், வேம்படி விநாயகர் திருக்கோயில் முதலியவற்றைச் சிறப்புறப் புதுப்பித்தார்கள்.

அடுத்து சிதம்பரத்தம்பிரான் சுவாமிகள் ஆறாம்பட்டமாக ஆதீனப் பீடத்திலமர்ந்து ஆட்சி செலுத்தினார்கள். இவர்கள் காலத்துக் கடும் பஞ்சம் ஆதலின் எவ்விதத்திருப்பணியும் நடைபெற இயலாது போயிற்று.

பின்னர் சிதம்பர சிவசங்கரத்தம்பிரான் சுவாமிகள் ஏழாம் பட்டத்திற்கெழுந்தருளி சர்வவாத்திய மண்டபத்தை மிகவும்

வேலைப்பாடுகளுடன் திருப்பணி செய்தார்கள்.

எட்டாம் பட்டமாக சிதம்பர முருகேசத்தம்பிரான் சுவாமிகள் எழுந்தருளி ஆலயத் திருமதில், திருமடைப் பள்ளி, தளவரிசையாதியவற்றைக் கட்டி முடித்தார்கள்.

பின்னர் சிதம்பர முத்துக்குமார சுவாமிகள் ஒன்பதாம் பட்டமாகப் பீடமேறி திருக்குள நீராழி மண்டபம், பிரணவ மலையில் கருவறை, தூபி, மகா மண்டபம், அம்பிகை சந்நிதி முதலியன ஏற்படுத்தினார்கள். கொடி மரத்தைச் சுற்றி வட்டப் பந்தரை ஏற்படுத்தினார்கள். குடமுழுக்கு, மண்டலாபிடேகம் ஆதியவற்றையும் சிறப்புற ஆற்றினார்கள்.

பிறகு சிதம்பர சிவசங்கர சுவாமிகள் பத்தாம் பீடாதிபதியாக எழுந்தருளி கொடிமரத்துக்குச் செப்புத்தகடு பொதியச் செய்தார்கள். மடாலயத்தில் சிதம்பரசுவாமிகள் திருவுருவப் பிரதிட்டை செய்து பத்து நாள் திருவிழா நடத்த ஏற்பாடு செய்தார்கள். இவர்கள் 1903 ஆம் ஆண்டு பரசிவத்தோ டிரண்டறக் கலந்தருளினார்கள்.

அடுத்து சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இவ்வாதின பீடத்தை அலங்கரித்தார்கள். இவர்கள் காலத்துக் கண்ணுவர் பேட்டைப் பெரிய மடம் செப்பனிடப்பட்டது. 1927ல் இவர்கள் சிவலிங்கைக்கியமானார்கள்.

பின்னர் சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள் பன்னிரண்டாம் பட்டமாக எழுந்தருளினார்கள். இவர் காலத்து, திருக்கோயிலுக்கும் திருமடத்துக்கும் அன்பர்கள் உதவி கொண்டு செய்திருக்கும் திருப்பணிகள் கூறுந் தரத்தனவல்ல. நாற்கால் மண்டபம், கொடிமர வட்டக்கால் மண்டபம், யாகசாலை மண்டபம், சிதம்பர சுவாமிகள் சந்நிதி மண்டபம், திருக்குளத்திருப்பணி முதலியவற்றை இவர்கள் செய்து

முடித்தார்கள். 1958ல் இவர்கள் இறைவனோடிரண்டறக் கலந்தார்கள்.

பின்னர் சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பட்ட மேற்றார்கள். இவர்கள் காலத்து வெள்ளி அன்னவாகனம், முருகன் செந்தமிழ்க் கழகம் முதலியன ஏற்பட ஏதுவாயின. 1966ல் இவர்கள் பொம்மைய பாளையம் பெரிய மடம் மகா சந்நிதான பீடத்தை அலங்கரிக்க வேண்டியிருந்ததாதலின், 11-5-66 அன்று தற்போதைய சிதம்பர சிவஞான சுவாமிகள் பதினான்காம் பட்டமாகப் பீடமேற்று ஞானச் செங்கோல் ஒச்சி வருகிறார்கள். இவர்கள் சமய விளக்கப் பணிகளைத் தலையாயதாகக் கொண்டு தக்கார் மூலம் சமயப் பிரசாரம் செய்தும், வெளியீடுகளை வெளியிட்டும் அரும்பணி ஆற்றிவருகின்றார்கள். கொடிமரம் புதுப்பித்தல், குடமுழுக்கு நடத்துதலுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்வுயரிய ஞான பரம்பரை நீடு சிறந்து ஒங்கி இவ்வுலகத்துக்கே மேலாம் மெய்ஞ்ஞானக் கொடையை வாரி வழங்க திருப்போரூர் முருகன் திருவருள் பாலிக்குமாறு அவனருளையே வாழ்த்தி வணங்குகிறோம்.

✽ வாழ்க சிதம்பர சுவாமிகள் திருமரபு. ✽

வாழ்க நின் பேரருள் !

வெல்க நின் பேரருள் !!

போற்றி நின் பேரருள் !!!

சிவமயம்

மதுரை

மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பா

காப்பு

அங்கயற்கும் மாற்கும் அரியபெரு மான்இடஞ்சேர்
அங்கயற்கண் ணம்மைக் கணியவே - அங்கயத்தின்
மாழகங்கொள் கோமானை வாழ்த்திக் கலிவெண்பா
நாமுகந்து பாடுவோம் நன்கு.

கலிவெண்பா

சீராரும் பூங்கமலத் தெள்ளமுதே சேயிழையே
காராரும் மேனிக் கருங்குயிலே - ஆராயும்

வேதமுத லாகிநின்ற மெய்ப்பொருளே மின்னொளியே
ஆதி பராபரையே அம்பிகையே - சோதியே

அண்டரெல்லாம் போற்றும் அரும்பொருளே யாரணங்கே
எண்திசைக்குந் தாயான ஈஸ்வரியே - தெண்திரையில்

வந்தஅமு தேயென்று மாறாம லேநினைப்பார்
சிந்தைதனி லேயுறையுஞ் செல்வியே - அந்தமிலா

மாயோன் தனக்கிளைய வல்லியே மாமயிலோன்
தாயே பராபரையே சங்கரியே - தூயவொளி

5

மன்னுங் கயிலாச மாமயிலே மேருவெனும்
பொன்னங் கிரியுடைய பூங்கொடியே - அன்னமே

அட்டகுல வெற்பாய் அமர்ந்தவளே ஆதிஅந்தம்
எட்டெட்டுந் தானாய் இருந்தவளே - முட்டஎங்கும்

அவ்வெழுத்தாய் நின்ற அரும்பொருளே ஆரணங்கே
உவ்வெழுத்தாய் நின்றதொரு உண்மையே - எவ்வெழுத்துந்

தானாகி நின்றதொரு தற்பரையே யெவ்வுயிர்க்கும்
ஊனாகி நின்றதோர் உத்தமியே - கோனாய்ப்

படியளக்க மால்பார் பதினான்கும் ஒக்க
அடியவரை யீடேற்றும் அன்னாய் - முடிவிலா

10

ஒங்காரத் துட்பொருளே உற்றநவ கோணத்தில்
ரீங்காரந் தன்னில் இருப்பவளே - பாங்கான

முக்கோணத் துள்ளிருக்கும் மூர்த்தியே மூவிரண்டாஞ்
சட்கோணத் துள்ளிருக்குஞ் சத்தியே - மிக்கபுகழ்

எண்ணிரண்டாங் கோட்டில் இருப்பவளே எவ்வுயிர்க்கும்
பண்ணிசைந்த பாட்டின் பழம்பொருளே - விண்ணுலகின்

மேற்பட்டங் கூடுருவி மேலாகி நின்றதொரு
நாற்பத்து முக்கோண நாயகியே - சீர்ப்பெற்ற

பஞ்சகோ ணத்திருந்த பைங்கிளியே பார்முழுதுந்
தஞ்சமது வாகிநின்ற தையலே - செஞ்சொல்மறைச்

15

சொல்லே பொருளே சுவையே அறுசுவையே
எல்லாப் புவிக்கும் இறைவியே - தொல்லை

எறும்புகடை யானைதலை எண்ணில் உயிர்க்கும்
உறும்பொருளாய் அங்கங் குணர்வாய்ப் - பெறும்பயனாய்

ஆறாறு தத்துவமாய் ஐயிரண்டு வாயுவாய்க்
கூறாய்த் திசைபத்தின் கூட்டமாய்ப் - பேறான

அஞ்செழுத்தாய் எட்டெழுத்தாய் ஐம்பத்தோ ரக்கரமாய்ப்
பஞ்சவர்ண மாய்ப்பஞ்ச தேவதையாய் - வஞ்சமற்ற

ஆறாதா ரப்பொருளாய் ஐயைந்தாய் ஐம்மூன்றாய்
வீறான சக்கரத்தின் மின்னொளியாய்க் - கூருங் 20

கருவிகர ணாதிகளாய்க் கைகலந்து நின்ற
பெரியதொரு மாயைப் பிரிவாய் - உரியதொரு

சோத்திரத்திற் சத்தமாய்த் தொக்கிற் பரிசமாய்
நேத்திரத்திற் பேருருவாய் நீக்கமிலா - நாத்தலனின்

மெத்திரத மாய்மூக்கின் மேவுகந்த மாய்ப்பிறவாய்
மத்த பிரமத்த வயிரவியாய்ச் - சுத்த

துரியமதாய்ப் பின்னுந் துரியாதீ தத்தின்
அரிய சிலம்பொலியும் ஆர்ப்பத் - தெரிவரிதாய்

நாடுதனிற் சென்றிரந்து நற்பவரி கொண்டுதொந்தம்
ஆடுகின்ற பார்ப்பதியே அம்பிகையே - நாடிக் 25

களங்கமற வேதான் கரும்புருவந் தன்னிற்
பளிங்கொளியாய் நின்ற பரமே - வளம்பெறவே

கண்ணிரண்டி னுள்ளே கருணைத் திருவடிவாய்ப்
புண்ணியமாய் நின்றருளும் பூவையே - பண்ணமைந்த

நாசி நுனிமேல் நடுவெழுந்த தீபமாய்
ஓசைவிந்து நாதாந்தத் துட்பொருளாய் - நேசமுடன்

அஞ்ச முகமாய் அகண்டபரி பூரணமாய்ப்
பஞ்சபூ தம்மான பைங்கிளியே - கஞ்சமலர்ப்

பாத மிரண்டாகிப் பச்சைநிறந் தானாகி
ஆதிமுத லாகிநின்ற அம்பரமே தீதிலா

30

நெற்றிதனிற் கண்ணாகி நிட்களரு பப்பொருளாய்
உற்றவெளி யாகிநின்ற வுத்தமியே - பத்திநிரை

ஆகாயத் தின்னொளியாய் அந்தரத்தின் ரூபமாய்
மேகாதிக் குள்ளே விளைபொருளாய் - வாகாம்

இடைபிங் கலையாய் இரண்டுக்கும் எட்டாக்
கடையுஞ் சுழிமுனையாய்க் காலாய் - மடலவிழ்ந்த

மூலாதா ரத்தொளியாய் மும்மண்ட லங்கடந்து
மேலாதா ரத்திருந்த வெண்மதியாய்ப் - பாலூறல்

உண்ணுஞ் சிவயோக வுத்தமியே மெய்த்தவமே
பண்ணுமறை வேதப் பழம்பொருளே - எண்ணரிய

35

மெய்குஞ்ஞான வித்தே விளக்கொளியே மெய்ச்கடரே
அஞ்ஞான மேயகற்றும் அம்மையே - பைந்நாகம்

பூண்டசிவ னாரிடத்துப் பூங்கொடியே பாங்குடனே
தாண்டவமா டப்பவரி தாளமொத்தி - ஆண்டியுடன்

ஆடுங்கூத் தாடிச்சி யம்மனைபந் தாடிச்சி
தேடியும்மால் காணாச் சிவசத்தி - நாடியுனைப்

போற்றும்அடி யார்கள்வினை போக்கியே அஞ்சலென்று
தோற்றுகின்ற அம்மை துடியிடைச்சி - ஏத்தரிய

பச்சை நிறத்தி பவளக் கொடியிடைச்சி
கச்சைப் பொருமுலைச்சி கைவளைச்சி - கொச்சை

40

மலையரையன் பெற்ற மலைச்சி கலைச்சி
நிலையறிவே தாந்த நிலைச்சி - அலையாத

அன்ன நடைச்சி யருமறைச்சி யாண்டிச்சி
கன்னல் மொழிச்சி கருணைச்சி - பன்னுதமிழ்

வாய்ச்சி சடைச்சி வடிவுடைய மங்கைச்சி
பேய்ச்சி இளமுலைச்சி பேதைச்சி - காய்ச்சியபால்

வெண்ணெய் மொழிச்சி வெளிச்சி வெளியிடைச்சி
அண்ணுபுரந் தீயீட்ட அம்படைச்சி - நண்ணிலரும்

கொப்புக் குழைச்சி குவளை பொருவிழிச்சி
அப்புச் சடைச்சி சிவாகமச்சி - மெய்ப்பாங் 45

கருப்புச் சிலைச்சி கலைச்சி வலைச்சி
மருப்புத் தனத்தி மவுனத்தி - பொருப்பிடத்தி

தாமப் புயத்தி சமர்த்தி தருமத்தி
நாமச் சிவபுரத்தி நாரணத்தி - தேமருவங்

காரணத்தி பூத கணத்தி தனபார
வாரணத்தி அட்டதிக்கு மாரணத்தி - பூரணத்தி

பாத பரிபுரத்தி பங்கயத்தி செங்கரத்தி
சோதி மணிநிறத்தி சொப்பனத்தி - பாதிமதி

சூடுகின்ற சொக்கருடன் துய்யபுலித் தோலுடுத்திக்
காடுதனில் வீற்றிருக்குங் காரணியே - நாடறியுஞ் 50

சேணிச்சி நல்ல சிறுத்தொண்டன் பிள்ளையறுத்
தூணிச்சி நஞ்சமுதாம் ஊணிச்சி - பாணிச்சி

பாசாங்கு சத்தி பரத்தி பருப்பதத்தி
காசாம்பூ மேனிக் கனதனத்தி - மாசிலா

அம்பரத்தி ஐம்புலத்தி யானதொரு வேதாந்த
உம்பருக்கும் எட்டாத வுத்தமத்தி - செம்பொன்வளைச்

செட்டிச்சி வைகைதனிற் சென்றுவெட்டி மண்கமந்த
ஓட்டச்சி பூதியணி யுத்தளத்தி - அட்டதிக்கு

மின்னே விளக்கே விலையில்லாச் சீவரத்னப்
பொன்னே நவமணியே பூங்கிளியே - இன்னமுதே 55

மாணிக்க வல்லியே மாமரக தப்பணியே
ஆணிக் கனகத் தரும்பொருளே - மாணுற்ற

சிங்கார வல்லியே செம்பொற் சிலைவளைத்த
கங்காளற் கன்பான கண்மணியே - மங்காத

தெய்வக் குலக்கொழுந்தே செம்பட் டுடைத்திருவே
ஐவருக்குந் தாயாய் அமர்ந்தவளே - மெய்யருக்குச்

சித்தி கொடுக்குஞ் சிவானந்தி அன்பருக்கு
முத்திகொடுக் குஞ்ஞான மூர்த்தியே - எத்திசைக்கும்

தாயகமாய்ச் சூழ்தா வரசங்க மம்விளக்குந்
தூயசுடர் மூன்றான சூக்குமமே - வேயீன்ற 60

நித்திலமே கற்பகமே நின்மலமே நன்மணியே
சுத்தபரி பூரணியே சுந்தரியே - அத்தருடன்

வாதாடு மங்கையே மாமந்த்ர ரூபியே
வேதாந்தி யேகமல மெல்லியலே - நாதாந்த

மாயே சுவரியே மங்கையே மாமறைக்குந்
தாயாகி நின்ற சரஸ்வதியே - காயாய்ப்

பழுத்த பழமாய்ப் பழுத்திரதந் தானாய்
முழுத்த பரானந்த முதலாய் - எழுத்துமுதல்

ஆறுசம யங்களுக்குள் அவ்வவர்க்கும் வெவ்வேறாய்
வேறு பலரூப விகற்பமதாய்க் - கூறரிதாய் 65

அங்கங்குந் தானாய் அமர்ந்தவளே ஆதியந்தம்
எங்கெங்குந் தானாய் இருந்தவளே - திங்கள்நுதல்

அஞ்சுகமே தேனே யணங்கே யமுதமொழிக்
கிஞ்சுகமே பிஞ்சுமதிக் கிள்ளையே - கொஞ்சுகுயில்

கன்னி திரிசூலி கபாலி சிவகாமி
மன்னு கவுரி மகமாயி - பொன்னின்மலர்த்

தாளி சதுரி சவுந்தரிமுக் கண்ணுடைய
காளி பகவதி கங்காளி - தூளியாத்

தக்கன் தலையறுத்த தத்துவத்தி தற்பரத்தி
அக்கினிகை யீர்ந்த அமார்க்களத்தி மிக்கபுகழ் 70

வீரசத்தி மேருவினை வில்லா வளைத்தவொரு
பாரசத்தி வேதப் பாரசத்தி - தாரணிகள்

கொண்டகா ரிச்சிக்குங் குந்தளத்தி மாமதனன்
சண்டைகா ரிச்சி சகளத்தி - துண்டமதிச்

செஞ்சடைச்சி கஞ்சுளிச்சி செம்படத்தி கங்கணத்தி
பஞ்சசத்தி கொந்தளத்தி பைம்பணத்தி - அஞ்சனத்தி

முத்துவடக் கொங்கைச்சி முல்லை மகிழ்நகைச்சி
பத்தரவர் நெஞ்சகத்தி பாரிடத்தி - சுத்தவெள்ளை

அக்கு வடத்தி அறம்வளர்த்தி அன்புடைச்சி
செக்க ரிளம்பிறைச்சி செண்பகத்தி - தக்கமணி

75

ஓலைக் குழைச்சி உபதேச குண்டலச்சி
மாலைக் கழுத்தி மவுனத்தி - ஞாலமெல்லாம்

அக்கரத்தி பொக்கணத்தி அண்டபகி ரண்டத்தி
முக்கணத்தி நிட்களத்தி மோட்சத்தி - மிக்கபுகழ்

ஏகாக் கரத்தி இமயப் பருப்பதத்தி
நாகாதி பூண்டசிங்க நாதத்தி - வாகான

பத்மா சனத்தி பரிமளத்தி பாம்பணைத்தி
கற்பாந் தரத்தி கருநிறத்தி - விற்காம

வேடிச்சி நல்லதொரு மீனவனுக் கன்றுமுடி
சூடிச்சி கொக்கிறகு சூடிச்சி - நாடிச்சீர்

80

பாதந் தனைத்தேடும் பங்கயத்தில் வீற்றிருக்கும்
வேதன் தலையறுத்த வித்தகத்தி - நீதிபுனை

பாடகத்தி கீதப்ர பந்தத்தி வெள்ளிமன்றுள்
ஆடகத்தி ஊடலுக்குள் ஆதியே - ஏடெதிரே

ஏற்றுவித்து முன்சமணர் எண்ணா யிரர்கழுவில்
வீற்றிருக்க வைத்தமறை வித்தகியே - நாற்றிசையும்

கொண்டாடப் பெற்றதொரு கோமளமே யாமளையே
தண்டா மரைத்திருவே தையலே - மண்டலங்கள்

எங்குமொத்து நின்றருளும் ஈஸ்வரியே மாமதுரை
அங்கயற்கண் நாயகியே அம்மையே - துங்க

85

ஒளியே பெருந்திருவே ஒதிமமே உண்மை
வெளியே பரப்பிரம வித்தே - அளிசேரும்

கொந்தளக பந்திக் குயிலே சிவயோகத்
தைந்தருவே மூவருக்கும் அன்னையே - எந்தம்இடர்

அல்லல் வினையெல்லாம் அகற்றியே அஞ்சலென்று
நல்லசவு பாக்கியத்தை நல்கியே - வல்லபத்தின்

ஆசுமது ரஞ்சித்ர வித்தார மென்றறிஞர்
பேசுகின்ற வுண்மைப் பெருவாக்கு - நேசமுடன்

தந்தென்னை யாட்கொண்டு சற்குருவாய் என் அகத்தில்
வந்திருந்து புத்தி மதிகொடுத்துச் - சந்ததமும்

90

நீயே துணையாகி நின்றிரட்சி அங்கயற்கண்
தாயே சரணஞ் சரண்.

91

ஸ்ரீ தேவீ சகாயம்

திருப்போரூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிதம்பர சுவாமிகள்

அருளிய

மதுரை

மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பா

காப்பு

அங்(கு) அயற்கும், மாற்கும் அரிய பெருமான் இடம்சேர்
அங்கயற்கண் அம்மைக்(கு) அணியவே - அம் கயத்தின்
மாமுகம்கொள் கோமானை வாழ்த்திக், கலிவெண்பா
நாம் உகந்து பாடுவோம் நன்கு.

கலிவெண்பா

சீராரும் பூங்கமலத் தெள்ளமுதே! சேயிழையே!

காராரும் மேனிக் கருங்குயிலே! - ஆராயும்

1

வேதமுதல் ஆகிநின்ற மெய்ப்பொருளே! மின்ஒளியே!

ஆதி பராபரையே! அம்பிகையே ! - சோதியே!

2

அண்டர்எல்லாம் போற்றும் அரும் பொருளே! ஆரணங்கே!

எண்திசைக்கும் தாயான ஈஸ்வரியே! - தெண்திரையில்

3

கலிவெண்பா :- கண்ணி :-

1. சீர் - அழகு; ஆரும்-பொருந்திய; பூங்கமலம் - தாமரைமலர்; தெள்ளமுதே, சேயிழையே என்பன அம்மையை நோக்கிக் கூறும் மொழிகள்; கார் ஆரும் - கருமை பொருந்திய;
2. ஆதி - முதன்மை வாய்ந்த; பராபரை-சிவசத்தி;
3. அண்டர்-தேவர்; ஆர் அணங்கே-அரிய தெய்வம் ஆனவளே; தெண்திரையில்-தெளிந்த (அருட்) கடலில்;

வந்த அமுதே என்று மாறாமலே நினைப்பார்
சிந்தை தனிலே உறையும் செல்லியே ! - அந்தம்இலா 4

மாயோன் தனக்கு இளைய வல்லியே ! மாமயிலோன்
தாயே ! பராபரையே ! சங்கரியே! - தூயஒளி 5

மன்னும் கைலாச மாமயிலே ! மேருஎனும்
பொன் அம் கிரியுடைய பூங்கொடியே ! - அன்னமே ! 6

அட்டகுல வெற்பாய் அமர்ந்தவளே ! ஆதிஅந்தம்
எட்டெட்டும் தானாய் இருந்தவளே ! முட்ட எங்கும் 7

அவ் எழுத்தாய் நின்ற அரும்பொருளே ! ஆரணங்கே !
உவ் எழுத்தாய் நின்ற(து) ஒரு உண்மையே ! - எவ்வழுத்தும் 8

தானாகி நின்ற(து) ஒரு தற்பரையே ! எவ்வுயிர்க்கும்
ஊனாகி நின்ற(து) ஓர் உத்தமியே ! - கோனாய்ப் 9

4. மாறாமல்-இடைவிடாமல்; சிந்தை-மனம்; அந்தம்-முடிவு;
5. மாயோன் - விஷ்ணு; இளையவல்லியே-இளைய தங்கையே; மயிலோன்-
முருகன்; சங்கரி-நன்மை செய்பவன்;
6. பொன் அம் கிரி-பொன் போன்று பிரகாசிக்கும் மலை;
7. அட்டகுல வெற்பு-எட்டுத்திக்கு மலை; எட்டெட்டும்- அறுபத்திநான்கு
கலைகளுமாய்; முட்ட-நிறைந்து;
8. “அ” எழுத்தாய்-எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் “அ” முதல் போல
உயிர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையைப் பெற்று. “உ” எழுத்தாய் - “உ”
என்கிற சக்தி எழுத்தாகி; “அ” வைச் சிவ எழுத்தென்றும், “உ” வைச்
சக்தி எழுத்தென்றும் கூறல் மரபு. நின்ற - நிலை பெற்ற;
எவ்வெழுத்தும் - எல்லா மொழிகளிலுள்ள எல்லா எழுத்துக்களும்,
9. தற்பரை-தானாய்த் தோன்றிய தலைவி; (சுயம்பு) ஊண்-உடல்; கோன்-
தலைவன்;

- படி அளக்க மால்பார் பதினான்கும், ஒக்க
அடியவரை ஈடேற்றும் அன்னாய் ! - முடி(வு) இலா 10
- ஓங்காரத்(து) உள்பொருளே ! உற்ற நவ கோணத்தில்,
ரீங்காரம் தன்னில் இருப்பவளே ! - பாங்(கு) ஆன 11
- முக்கோணத்(து) உள்இருக்கும்மூர்த்தியே ! மூவிரண்டாம்
சட்கோணத்(து) உள்ளிருக்கும் சத்தியே ! - மிக்கபுகழ் 12
- எண்ணிரண்டாம் கோட்டில் இருப்பவளே ! எவ்வுயிர்க்கும்
பண் இசைந்த பாட்டின் பழம் பொருளே ! - விண்உலகின் 13
- மேற்பட்(டு) அங்கு(கு) ஊடுருவி, மேலாகி நின்ற(து) ஓர்
நாற்பத்து முக்கோண நாயகியே ! - சீர்ப்பெற்ற 14

10. படி-பூமி; மால்-திருமால்; பார்-உலகம்; “பார் பதினான்கும் மால் படியளக்க” எனக்கூட்டுக. பார் பதினான்கு-மேலேழ், கீழேழ் உலகங்கள்; ஈடேற்றும்-வாழ்விக்கும்; முடிவு-அழிவு;
11. ஓங்காரம்-ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரம்; நவகோணம்-ஒன்பது கோணம்; நவ கோணச் சக்கரம் என்னும் இயந்திரத்தில் ரீங்காரம் என்னும் பீஜ எழுத்தின் மந்திரப் பொருளாய் இருப்பவள் உமை. “ஒளி நின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே” (அபிராமி அந்தாதி - பாடல் 19) பாங்கு-பகுதி;
12. முக்கோணம்-முக்கோணசக்கரம்; முக்கோண இயந்திரத்தில் உள்ள மந்திரத்தில் இருப்பவள் உமாதேவி. மூவிரண்டு-ஆறு; சட்கோணம்-ஆறு கோண இயந்திரத்தில் உள்ள மந்திரத்தில் இருக்கும் மீனாட்சியம்மை;
13. எண்ணிரண்டாம் கோட்டில் - பதினாறு கோணசக்கரத்துள்; இருப்பவள் - அக் கோணத்துள் பொருளாய் இருப்பவள்; பண்-இசை; பழம் பொருள் - பழையமையான அர்த்த மயமாயிருப்பவள்;
14. மேற்பட்டு - மேலாக; ஊடுருவி - கழித்துச் சென்ற; நாற்பத்து மூன்று கோணங்கள் அமைந்த இயந்திரத்தின் தலைவி மீனாட்சி அம்மையார்;

பஞ்சகோணத்து இருந்த பைங்கிளியே ! பார்முழுதும்
தஞ்சமது ஆகிநின்ற தையலே ! - செம்சொல் மறைச் 15

சொல்லே! பொருளே! சுவையே! அறுசுவையே!
எல்லாப் புவிக்கும் இறைவியே! - தொல்லை 16

எறும்புகடை, யானைதலை, எண்ணில் உயிர்க்கும்
உறும்பொருளாய், அங்கங்கு உணர்வாய்ப், - பெறும்பயனாய் 17

ஆறாறு தத்துவமாய் ஐயிரண்டு வாயுவாய்க்
கூறாய்த், திசைபத்தின் கூட்டமாய், - பேறு ஆன 18

அஞ்சு எழுத்தாய், எட்டு எழுத்தாய், ஐம்பத்தோர் அக்கரமாய்ப்
பஞ்ச வர்ணமாய்ப், பஞ்ச தேவதையாய் - வஞ்சம் அற்ற 19

15. பஞ்சகோணம் - ஐந்து கோண இயந்திரத்துள்; தஞ்சம் - அடைக்கலம்;
16. மறைச் சொல்லே - வேத வாக்கினளே; சுவை - ஒன்பது வகையான மெய்ப்பாடு; அறுசுவையே - கார்ப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு கசப்புச் சுவைகளில் கலந்தவளே!
17. யானைதலை எறும்பு கடை - யானை முதல் எறும்பு ஈறாக; எண்ணில் - கணக்கற்ற; உறும் பொருள் - பொருந்தும் உடல்; பயன் - ஆற்றல்;
18. ஆறாறு தத்துவம் - முப்பத்தாறு தத்துவம். (சுத்த மாயையில் 5; அசுத்த மாயையில் 7; பிரகிருதி மாயையில் 24 என்க)
- ஐயிரண்டு வாயு - (பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிரிகான், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் எனும்) பத்து வகைக் காற்றுகள்; கூறாய் - (அவைகளின்) கூறுபாடுகளாய்; திசைபத்து - கிழக்கு, தென்கிழக்கு, தெற்கு, தென்மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு, ஆகாயம், பூமி; கூட்டம் - தொகுதி; பேறு - சிறந்த பயன்;
19. அஞ்செழுத்தாய் - பஞ்சாட்சர ரூபமாய்; எட்டு எழுத்தாய் - அஷ்டாட்சர வடிவியாய்; ஐம்பத்தோர் அக் கரமாய் - ஐம்பத்தொரு எழுத்து வடிவாகி இருப்பவள்; பஞ்சவர்ணம் - ஐந்து நிறம்; பஞ்சதேவதையாய் - ஐந்து சத்திகளாய்; வஞ்சம் - கபடம்;

ஆ(று) ஆதாரப் பொருளாய், ஐயைந்தாய் ஐம்மூன்றாய்
வீ(று) ஆன சக்கரத்தின் மின்ஒளியாய்க், - கூறும் 20

கருவி கரணாதிகளாய்க் கைகலந்து நின்ற
பெரிய(து) ஒரு மாயைப் பிரிவாய் - உரிய(து) ஒரு 21

சோத்திரத்தில் சத்தமாய்த், தொக்கில் பரிசமாய்,
நேத்திரத்தில் பேருருவாய், நீக்கம் இலா - நாத்தலனின் 22

மெத்(து) இரதமாய், மூக்கின் மேவுகந்தமாய்ப், பிறவாய்,
மத்த, பிரமத்த, வயிரவியாய்ச் - சுத்த 23

துரியமதாய்ப், பின்னும் துரி(யா) அதீதத்தின்
அரிய சிலம்பொலியும் ஆர்ப்பத் - தெரி(வு) அரிதாய் 24

20. ஆறு ஆதாரம் - மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி ஆக்ஷை; ஐயைந்தாய் - 25 தத்துவங்களாய்; ஐம் மூன்றாய் - மண், நீர், தீ, காற்று, விண், மதி, பரிதி ஆன்மா எனும் அட்ட மூர்த்தி வடிவமாய்; வீறு - மிகுபலம்; சக்கரம் - யந்திரம்; மின் - பிரகாசம்.
21. கருவி கரணாதிகள் - புலன்கள் / பூதங்கள் / பொறிகள் / அந்தக் கரணங்கள்; ஆதி - முதலிய பிற தத்துவங்கள்; கை கலந்து - கூடி; பெரியதொரு மாயை பிரிவு - சுத்தமாயை, அதன் பிரிவான அசுத்த பிரகிருதி மாயைகள்.
22. சோத்திரத்தில் சத்தமாய் - செனியில் ஒலியாய்; தொக்கில் பரிசமாய் - உடம்பில் உணர்வாய்; நேத்திரத்தில் பேருருவாய் - கண்ணில் ஒளியாய்; நாத்தலனில் மெத்து இரதமாய் - நாவீற் சுவையாய்;
23. மூக்கில் மேவு கந்தமாய் - நாசியில் மணமாய்; மத்த - களித்தவளாய்; பிரமத்த - வெறித்தவளாய்; வயிரவியாய் - பைரவியாகி; சுத்த துரியம் - (சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி கடந்த) தூய நான்காவது நிலை.
24. துரியாதீதம் - அந் நான்குக்கு மேற்பட்ட துரியாதீத நிலை; சிலம் பொலி - காற் சிலம்பில் இருந்து எழும் ஓசை; ஆர்ப்ப - ஆரவார ஒலி எழுப்ப; தெரிவு அரிதாய் - (எவரும்) அறிய இயலாதபடி;

நாடுதனில் சென்(று) இரந்து, நல்பவரி கொண்டு, தொந்தம்
ஆடுகின்ற பார்ப்பதியே ! அம்பிகையே ! - நாடிக் 25

களங்கம் அறவேதான், கரும்புருவம் தன்னில்
பளிங்கு ஒளியாய் நின்ற பரமே ! - வளம்பெறவே 26

கண்ணிரண்டின் உள்ளே கருணைத் திருவடிவாய்ப்
புண்ணியமாய் நின்(று) அருளும் பூவையே ! - பண் அமைந்த 27

நாசி நுனிமேல் நடுமுந்த தீபமாய்,
ஒசை விந்து நாதாந்தத்(து) உள்பொருளாய் - நேசமுடன் 28

அஞ்சு முகமாய், அகண்ட பரிபூரணமாய்ப்,
பஞ்சபூதம் ஆன பைங்கிளியே ! - கஞ்சமலர்ப் 29

25. இரந்து - பிச்சை யேற்று ; பவரி - பவரி என்னும் ஒரு வகைக்கூத்து;
தொந்தம் - (இருவரும் கலந்து) தொடர்பு கொண்டு; பார்ப்பதி-
பார்வதி;

26. களங்கம் - குற்றம்; கரும்புருவம் தன்னில் - கரிய புருவ நடு
இடங்களுக்கிடையில்; பளிங்கு - நிறமற்ற கண்ணாடி; பரம் - பராசத்தி;

27. கருணை - இரக்கம்; வடிவு - அழகிய பெண்; புண்ணியம் - புண்ணியப்
பொருள்; பூவையே - மைனாப் பறவை போன்றவளே; பண் - செம்மை;

28. நடு - நடு விடம்; தீபம் - சுடர்; விந்து - ஒளியின் தத்துவம்; உள் பொருள்
- உள் இருக்கும் சத்தி;

29. அஞ்சுமுகம் - (ஈசான, தற்புருட, வாம, அகோர, சத்தியோஜாதம்
ஆகிய) ஐந்து முகமாய்; அகண்ட பரிபூரணம் - எங்குமான நிறைவு;
பைங்கிளி - பசுமையான கிளி போன்ற உமையம்மையார்; கஞ்சமலர்
- தாமரைப் பூ;

பாதம் இரண்டாகிப், பச்சைநிறம் தான் ஆகி
ஆதிமுதல் ஆகிநின்ற அம்பரமே ! - தீ(து)இலா 30

நெற்றிதனில் கண்ணாகி, நிட்கள ரூபப் பொருளாய்,
உற்றவெளி ஆகிநின்ற உத்தமியே ! - பத்திநிறை 31

ஆகாயத்தின் ஒளியாய் அந்தரத்தின் ரூபமாய்
மே(க)ஆதிக்(கு) உள்ளே விளைபொருளாய் - வா(கு) ஆம் 32

இடைபிங் கலையாய், இரண்டுக்கும் எட்டாக்
கடையும் சுழிமுனையாய்க், காலாய் - மடல் அவிழ்ந்த 33

மூ(ல) ஆதாரத்து ஒளியாய், மும்மண்டலம் கடந்து
மே(ல) ஆதாரத்(து) இருந்த வெண்மதியாய்ப் - பால்ஊறல் 34

30. பச்சை நிறம் - மரகதம் போன்ற பச்சை நிறம்; ஆதிமுதல் - தனி முதன்மை; அம்பரமே - ஆகாய வடிவியே;

31. நிட்களம் - களங்கம் இல்லாத; வெளி - சிதாகாசம்; உத்தமி - சிறந்த இலக்கண முடையவள்; பத்தி நிரை - (தூல, குக்கும, குண, கஞ்சக, காரண, பிரணவ) வரிசை முறையான.

32. ஒளி - சுடர்; அந்தர ரூபம் - அதி ரகச்ய ஆகாயத் திரு மேனி; மேக ஆதிக்கு - முதன்மைமேகங்களுக்கு; வாசு ஆம் - அழகு;

33. இடை - இடைகலை; பிங்கலை - பிங்கலையாய்; கடை - இறுதியானது; சுழிமுனை - சுழிமுனை என்னும் நாடியாய்; காலாய் - உச் சுவாச நிச் சுவாசமாகி; மடல் அவிழ்ந்த - இதழ்கள் மலர்ந்த;

34. மூல ஆதாரம் - ஆதாரங்கள் அனைத்திற்கும் மூலம்; மும்மண்டலம் - சூரிய, சந்திர, அக்கினி மண்டலங்கள்; மேல் ஆதாரம் - இது உச்சிக்கு மேல் வைத்து எண்ணப் பெறுவது; வெண்மதி - வெள்ளை நிறச்சந்திரன்; பால் ஊறல் - ஊற்றெடுத்த அமுதம்;

- உண்ணும் சிவயோக உத்தமியே ! மெய்த்தவமே !
பண்ணுமறை வேதப் பழம்பொருளே ! - எண்ணரிய 35
- மெய்ஞ்ஞான வித்தே ! விளக்(கு) ஒளியே ! - மெய்ச்குடரே !
அஞ்ஞானமே அகற்றும் அம்மையே ! - பைந்நாகம் 36
- பூண்ட சிவனார் இடத்துப் பூங்கொடியே ! பாங்குடனே
தாண்டவம் ஆடப், பவுரி தாளம் ஒத்தி ! - ஆண்டியுடன் 37
- ஆடும் கூத்தாடிச்சி ! அம்மனைப் பந்தாடிச்சி !
தேடியும் மால் காணாச் சிவசத்தி ! - நாடிஉனைப் 38
- போற்றும் அடியார்கள் வினைபோக்கியே, அஞ்சல் என்று
தோற்றுகின்ற அம்மை, துடிஇடைச்சி ! - ஏத்(து) அரிய 39

35. உத்தமி - சிறந்த தாய்; தவம் - தவ ஆற்றல் படைத்தவள்; பழம் பொருள் - பழமையான உண்மைப் பொருளாயிருப்பவள்; எண் - நினைத்தல்; அரிய - இயலாத;
36. மெய்ஞ்ஞானம் - உண்மையறிவு; (பதியறிவு) அஞ்ஞானம் - அறியாமை; பைந்நாகம் - படமெடுக்கும் பாம்புகள்;
37. இடம் - இடப்பாகம்; பாங்கு - முறை; தாண்டவம் - ஒரு வகைக் கூத்து; பவுரி - வட்டமாக ஆடும் ஒரு வகைக்கூத்து; ஒத்தி - போட்டு; ஆண்டி - பிச்சாண்டி. (சிவபிரான்)
38. அம்மனை - ஏழாங்காய்; பந்தாடிச்சி - பந்தாட்டக்காரி; மால் - திருமால்;
39. வினை - நல்வினை / தீவினைகள்; அஞ்சல் - பயப்படாதே; தோற்றுதல் - தகு தரிசனம் தருதல்; துடி இடைச்சி - உடுக்கை போலும் இடையை உடையவள்; ஏத்து அரிய - ஓத இயலாத;

பச்சை நிறத்தி ! பவளக் கொடிஇடைச்சி !
கச்சைப் பொருமுலைச்சி ! கைவளைச்சி ! - கொச்சை 40

மலையரையன் பெற்ற மலைச்சி ! கலைச்சி !
நிலையறி வேதாந்த நிலைச்சி ! - அலையாத 41

அன்ன நடைச்சி ! அருமறைச்சி ! ஆண்டிச்சி !
கன்னல் மொழிச்சி ! கருணைச்சி ! - பன்னுதமிழ் 42

வாய்ச்சி ! சடைச்சி ! வடிவுடைய மங்கைச்சி !
பேய்ச்சி ! இளமுலைச்சி ! பேதைச்சி ! - காய்ச்சியபால் 43

40. நிறத்தி - நிறமுடையவள்; கொடி இடைச்சி - பூங்கொடிபோல் துவளும் இடையினை யுடையவளே; கச்சைப் பொரு முலைச்சி - ரவிக்கையை முட்டுகின்ற தனபாரங்களையுடைவள்; கை வளைச்சி - கையில் என்றும் வளையல் உள்ள மங்கலையே! கொச்சை - மழலைப் பேச்சு;
41. மலையரையன் - பர்வதராசன்; மலைச்சி - குறிஞ்சிநிலப் பெண்; (பார்வதி) கலைச்சி - மேகலை என்னும் ஓட்டியாணத்தை அணிந்தவள்; வேதாந்த நிலைச்சி - உபநிஷத்துக்களில் நிலையாக உறைபவள்; அலையாத - அசையாத;
42. அன்ன நடைச்சி - அன்னம் போன்ற நடையை உடையவள்; அரு மறைச்சி - வேதங்களால் புகழ்ந்து கூறப்படுபவள்; வேதங்களில் மறைந்து காணப் பெறும் உட் பொருளாயுள்ளவள்; ஆண்டிச்சி - எல்லாவற்றையும் ஆளும் தகுதியுள்ளவள்; கருணைச்சி - உயிர்களிடத்தில் இரக்க முடையவள்; பன்னுதமிழ் - செம்மைச் சொல் வாய்ந்த தமிழ்;
43. வாய்ச்சி - இன் சொல்லுடையாள்; சடைச்சி - சடையையுடையவள்; வடிவு - அழகு; மங்கைச்சி - இளம் பெண்; பேய்ச்சி - பேய்களால் சூழப் பெற்றவள், அச்சந் தரத் தக்கவள்; இளமுலைச்சி - பிறரால் உண்ணப் பெறாத இளமையான தனத்தையுடையவள்; பேதைச்சி - ஒன்றும் அறியாப் பருவத்தையுடையவள்;

வெண்ணெய் மொழிச்சி ! வெளிச்சி ! வெளிஇடைச்சி !
அண்ணுபுரம் தீயிட்ட அம்படைச்சி ! - நண்ணிலரும் 44

கொப்புக் குழைச்சி ! குவளை பொருவிழிச்சி !
அப்புச் சடைச்சி ! சி(வ) ஆகமச்சி ! - மெய்ப்பாம் 45

கருப்புச் சிலைச்சி ! கலைச்சி ! வலைச்சி !
மருப்புத் தனத்தி ! மவுனத்தி ! - பொருப்(பு)இடத்தி ! 46

தாமப் புயத்தி ! சமர்த்தி ! தருமத்தி !
நாமச் சிவபுரத்தி ! நாரணத்தி ! - தே மருவும் 47

44. மொழிச்சி - சொற்களையுடையவள்; (வெண்ணெய் போன்று உருக்கம் வாய்ந்தது.) வெளிச்சி - வெட்ட வெளியில் இருப்பவளே; வெளி இடைச்சி - ஆகாயம் போல் இடையே தோன்றாது இருப்பவளே; அண்ணுபுரம் - (அழிவு செய) அணுகி வந்த முப்புரம்; அம் படைச்சி - அழகிய (புன்னகையாம்) ஆயுதங் கொண்டவளே; (அழகிய ஆசாரிய வடிவம் ஆனவளே) நண்ணில் - அடையமுடியாத; அரும் - விலையுயர்ந்த;
45. கொப்பு - மேல் காதில் அணியும் கொப்பு என்னும் அணி; குழைச்சி - கீழ்க்காதில் அணியும் குழை என்னும் அணியையுடையவள்; குவளை பொரு விழிச்சி - குவளை மலரை வென்ற கண்ணினளே; அப்புச் சடைச்சி - கங்கை தாங்கிய சடையினளே; சிவாகமச்சி - சைவ ஆகமத்தின் தலைவி; மெய்ப்பு ஆம் - உண்மை ஆகிய;
46. கருப்புச் சிலைச்சி - கரும்பு வில்லை உடையவளே; கலைச்சி - (64) கலைமயம் ஆனவளே; வலைச்சி - செம்படவர் குலத்தில் உதித்தவளே; (வரலாற்றைத் திருவிளையாடல் புராணத்தில் காண்க) மருப்புத் தனத்தி - யானைத் தந்தம் போன்றுள்ள தனங்களையுடையவளே; மவுனத்தி - மோன நிலையில் இருக்கும் பரமேசுவரி; பொருப்பு - மலைகள்;
47. தாமப்புயத்தி - மாலையணி தோளினளே; சமர்த்தி - சாமர்த்தியம் உடையவளே; தருமத்தி - அறம் வளர்த்த தலைவி; நாமச்சிவபுரத்தி - புகழ்வாய்ந்த மதுரையைத் தன் இருப்பிடமாக உடையவள்; நாரணத்தி - நாராயணன் தங்கையாகிய வைஷ்ணவி; தே மருவும் - தெய்வீகத்தன்மை பொருந்திய;

காரணத்தி ! பூத கணத்தி ! தனபார
வாரணத்தி ! அட்ட திக்கு மாரணத்தி ! - பூரணத்தி ! 48

பாத பரிபுரத்தி ! பங்கயத்தி ! செங்கரத்தி !
சோதி மணிநிறத்தி ! சொப்பனத்தி ! - பாதிமதி 49

சூடுகின்ற சொக்கருடன் துய்ய புலித் தோலுடுத்திக்
காடுதனில் வீற்றிருக்கும் காரணியே ! - நாடறியும் 50

சேணிச்சி ! நல்ல சிறுத்தொண்டன் பிள்ளை அறுத்(து)
ஊணிச்சி ! நஞ்(சு) அமுதாம் ஊணிச்சி ! - பாணிச்சி ! 51

48. காரணத்தி - எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாயுள்ள தாய்; கணத்தி - கூட்டமாக உடையவள்; தனபார வாரணத்தி - புயங்களை உடைய பெண்யானை போல்பவளே; மாரணத்தி - எல்லாவற்றிற்கும் இறுதி தர வல்ல பிராட்டி; ஆரணத்தி எனவும் பிரித்து வேதங்களுக்கு தலைவி ஆனவளே எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்; பூரணத்தி - எங்கும் நிறைந்தவள்;

49. பாத பரிபுரத்தி - திருவடிச் சிலம்பினளே; பங்கயத்தி - அடியார்கள் இருதயகமலத்தில் வீற்றிருப்பவளே; செங்கரத்தி - செம்மை வாய்ந்த கைத்தலங்களை உடையவள்; சொப்பனத்தி - கனவிலும் வந்து அருள் சுரப்பவள்; பாதி மதி - பிணைச்சந்திரன்;

50. துய்ய - தூய்மையான; காரணி - உலக மூலகாரணமாகிய தலைவி;

51. சேணிச்சி - நினையாதார்க்கு தூரத்தில் இருப்பவள்; ஆடை நெய்யும் குலத்தில் பிறந்தவள்; சொர்க்கத்தை விரும்பும் அடியார்கட்கு கொடுக்க ஆயத்தமாய் இருப்பவள்; ஊணிச்சி - உணவாகக் கொண்டவளே; பாணிச்சி - (தெய்வப் பணி செய்யும்) திருக்கரத்தை உடையவளே; பாணர் குடியில் பிறந்தவள்; (விறகு விற்ப படலத்தில் பெருமான் பாணனாய் வந்ததால்) தலைவி பாணிச்சி ஆயினாள்.

பா(ச) அங்குசத்தி ! பரத்தி ! பருப்பதத்தி !
காசாம்பூ மேனிக் கனதனத்தி ! - மா(சு)இலா 52

அம்பரத்தி ! ஐம்புலத்தி ! ஆன(து) ஒரு வேதாந்த
உம்பருக்கும் எட்டாத உத்தமத்தி ! - செம்பொன்வளைச் 53

செட்டிச்சி ! வைகைதனில் சென்று வெட்டி மண்குமந்த
ஒட்டச்சி ! பூதிஅணி உத்தளத்தி ! - அட்ட திக்கு 54

மின்னே ! விளக்கே ! விலையில்லா சீவரத்தினப்
பொன்னே ! நவமணியே ! பூங்கிளியே ! - இன்னமுதே ! 55

52. பாச அங்குசத்தி - பாசமெனும் கயிறும் அங்குசம் எனும் ஆயுதமும் ஏந்தியவளே; பரத்தி - பரப்பிரஹ்ம சொரூபம் ஆனவளே; பருப்பதத்தி - மலைநாட்டில் பிறந்தவளே; மேலான பதத்தை தரவல்ல தலைவியே; காசாம்பூ - நீலோற்பலமலர்;

53. அம்பரத்தி - ஆகாயத்தை உருவாக உடையவள்; ஐம்புலத்தி - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை. நாற்றம் என்னும் ஐம்புலன்களின் ஆதாரமாய் இருப்பவள்; குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐவகை நிலங்களுக்கும் உரிய தலைவி; ஒரு - ஒப்பற்ற; உம்பர் - தேவர்; உத்தமத்தி - மேலான இலக்கணங்களை உடைய செல்வி;

54. வளை செட்டிச்சி - வளையல் விற்கும் வணிகர் குல மகள்; (திருவிளையாடல் புராணம்; வளையல் விற்ப புராணம் காண்க) ஒட்டச்சி - மண்வேலைசெய்பவள் (திருவிளையாடல் மண் சுமந்த படலம் காண்க); பூதிஅணி உத்தளத்தி - விபூதியை உடல் முழுவதும் உத்தாளமாக அணிந்தவளே; (பூசி இருப்பவளே) (இது நீரில் குழைக்காமல் பூசும் நிலை)

55. மின் - மின்னல் போல் பிரகாசிக்கும் இயல்பினள்; விளக்கு - அஞ்ஞான இருளைப்போக்கும் பிரகாசம் போன்றவள்; சீவரத்தினம் - ஐந்தலை நாகத்தின் மணி போன்ற; பொன் - அழகிய இலட்சுமி;

மாணிக்க வல்லியே! மாமரகதப் பணியே !
ஆணிக் கனகத்(து) அரும்பொருளே! - மாண்உற்ற 56

சிங்கார வல்லியே! செம்பொன் சிலை வளைத்த
கங்காளற்(கு) அன்பான கண்மணியே! - மங்காத 57

தெய்வக் குலக்கொழுந்தே! செம்பட்(டு) உடைத் திருவே!
ஐவருக்கும் தாயாய் அமர்ந்தவளே! - மெய்யருக்குச் 58

சித்தி கொடுக்கும் சிவாநந்தி ! அன்பருக்கு
முத்தி கொடுக்கும் ஞான மூர்த்தியே! - எத்திசைக்கும் 59

தாயகமாய்ச் சூழ் தாவர சங்கமம் விளக்கும்
தூய சுடர் மூன்றான சூக்குமமே ! - வேய்ஈன்ற 60

56. பணியே - ஆபரணங்கள் அணிந்தவள்; ஆணிக்கனகம் - உரையாணியாம் பொன்; மாண் - மிகு சிறப்பு;

57. சிங்காரம் - அலங்காரம் ; செம்பொன் சிலை - (மேருவாம்) பொன்மலையை வில்லாக; கங்காளர் - எலும்பு மாலை யணிந்த சிவ பெருமான் - மங்காத - ஒளி குறையாத;

58. கொழுந்து - இளந்தளிர் போன்றவள்; திரு - தெய்வத்தன்மை நிறைந்தவள்; ஐவர் - பிரம்மன், விட்டுணு, உருத்திரன், மஹேசுவரன், சதாசிவன், ஆகிய ஐந்து கடவுளர்; தாய் - ஆதிசக்தி; மெய்யர் - உண்மையடியார்கள்;

59. சிவானந்தி - சிவானுபவம் பெற்று ஒளிரும் பிராட்டி; மூர்த்தி - தலைவி;

60. தாயகம் - பிறப்பிடம்; தாவரம் - இயங்காத செடி, கொடி, ஆகியன; சங்கமம் - இயங்கும் இனங்கள்; சுடர் மூன்று - சந்திர, சூரிய, அக்கினி; சூக்குமம் - நுண்ணிய பொருள்; வேய் - மூங்கில்;

- நித்திலமே ! கற்பகமே ! நின்மலமே ! நன்மணியே !
சுத்தபரி பூரணியே ! சுந்தரியே ! - அத்தருடன் 61
- வாதாடும் மங்கையே ! மாமந்திர ரூபியே !
வேதாந்தியே! கமல மெல்லியலே ! - நாதாந்த 62
- மாயேஸ்வரியே ! மங்கையே ! மாமறைக்கும்
தாயாகி நின்ற சரஸ்வதியே ! - காயாய்ப் 63
- பழுத்த பழமாய்ப், பழுத்(து) ரசம் தானாய்,
முழுத்த பர ஆநந்த முதலாய் - எழுத்துமுதல் 64
- ஆறு சமயங்களுக்குள், அவ்வவர்க்கும் வெவ்வேறாய்
வேறுபல ரூப விகற்ப மதாய்க் - கூ(ற) அரிதாய் 65
- அங்கங்கும் தானாய் அமர்ந்தவளே ! ஆதி அந்தம்
எங்கெங்கும் தானாய் இருந்தவளே ! - திங்கள் நுதல் 66

61. நித்திலம் - முத்து ; நின்மலம் - வணங்குவாருடைய குற்றங்களை போக்குபவள்; பரிபூரணி - எங்கும் நிறைந்தவள் ; அத்தருடன் - சிவபிரானுடன்;
62. வாதாடும் - வாதிக்கும்; (தர்க்கம் செய்யும்) மந்திர ரூபி - மந்திரங்களையே வடிவாகக் கொண்டவளே; வேதாந்தி - வேத முடிவில் உள்ளவள்; நாதாந்த - நாத தத்துவத்தின் முடிவிடமாய்;
63. மாயேஸ்வரி - பெரியநாயகி;
64. ரசம் - சுவை; முழுத்த - நிறைந்த; பரானந்தம் - சிவானந்தம்; முதல் - அடிப்படை; எழுத்து முதல் - முதல் எழுத்தாய் அகரம் போன்றவள்;
65. அவ்வவர் - அந்தந்த மதத்தினர்; வெவ்வேறு - வேறுபட்ட தெய்வங்கள்; வேறு - ஏனைய; விகற்பம் - மாறுபட்ட புன்சிறு தெய்வங்கள்;
66. திங்கள் நுதல் அம்சகமே - எட்டாம்பிறை போன்ற நெற்றியுடைய அழகிய கிளியே;

அம்சுகமே ! தேனே ! அணங்கே ! அமுதமொழிக்
கிஞ்சுகமே ! பிஞ்சுகமதிக் கிள்ளையே ! - கொஞ்சுகுயில் 67

கன்னி ! திரிகுலி ! கபாலி ! சிவகாமி !
மன்னுகவுரி ! மகமாயி ! - பொன்னின்மலர்த் 68

தாளி ! சதுரி ! சவுந்தரி ! முக்கண்ணுடைய
காளி ! பகவதி ! கங்காளி ! - தூளியாத் 69

தக்கன் தலையறுத்த தத்துவத்தி ! தற்பரத்தி !
அக்கினிகை ஈர்ந்த அமார்க்களத்தி ! - மிக்கபுகழ் 70

வீரசத்தி, மேருவினை வில்லா வளைத்த ஒரு
பாரசத்தி ! வேதப் பராசத்தி ! - தாரணிகள் 71

67. கிஞ்சுகம் - கொவ்வைப் பழம் போலும் சிவந்த வாயையுடையவள்;
பிஞ்சுகமதி - இளந்திங்கள்; கொஞ்ச - பிரியமாகப் பாடவல்ல;

68. கன்னி - என்றும் இளமையுள்ளவள்; திரிகுலி - முத்தலைச் சூலம்
உடையவள்; கபாலி - மண்டை யோட்டினை கையில் ஏந்தியவள்;
மன்னு - நிலைபெற்ற; மகமாயி - சிறந்த மாயங்களில் வல்லவள்;

69. தாளி - திருவடிகளை உடையவளே; சதுரி - மேம்பாடுடையவளே;
பகவதி - சிறந்த பிராட்டி; கங்காளி - எலும்பு மாலை அணிந்தவள்;
தூளியா - பொடியாகும்படி (தூளாகும்படி).

70. தத்துவத்தி - தத்துவங்களின் முடிவிடமாக உடையவள்; தற்பரத்தி -
தானாகத் தோன்றிய மேன்மை பொருந்திய தனக்கு
ஒப்பில்லாதவள்; ஈர்ந்த - அறுத்த;

71. பாரசத்தி - மேலான ஆற்றல் பொருந்தியவள்; தாரணிகள் - உலகங்கள்;

கொண்டகார் இச்சிக்கும் குந்தளத்தி ! மாமதனன்
சண்டை காரிச்சி ! சகளத்தி ! - துண்டமதிச் 72

செஞ்சடைச்சி ! கஞ்சுளிச்சி ! செம்படத்தி ! கங்கணத்தி !
பஞ்சசத்தி ! கொந்தளத்தி ! பைம்பணத்தி ! அஞ்சனத்தி ! 73

முத்துவடக் கொங்கைச்சி ! முல்லை மகிழ்நகைச்சி !
பத்தரவர் நெஞ்சகத்தி ! பார்இடத்தி ! - சுத்தவெள்ளை 74

அக்கு வடத்தி ! அறம்வளர்த்தி ! அன்புடைச்சி !
செக்கர் இளம்பிறைச்சி ! செண்பகத்தி ! - தக்கமணி 75

ஓலைக் குழைச்சி ! உபதேச குண்டலச்சி !
மாலைக் கழுத்தி ! மவுனத்தி ! - ஞாலமெல்லாம் 76

72. கொண்ட கார் - விரும்பிய மேகங்கள்; குந்தளத்தி - கருமையான கூந்தலை உடையவள்; மாமதனன் சண்டை காரிச்சி - காமரூபத்தை எதிர்த்து போரிடும் காமரூபம் பெற்றவள்; சகளத்தி - நினைத்த உருவம் கொள்பவள்; துண்டமதி - பிறைமதி அணிந்த;
73. கஞ்சுளிச்சி - (பலநிற) ஆடை உடையவள்; செம்படத்தி - செம்படவர் மகளே; கங்கணத்தி - நாகமாகிய காப்பை அணிந்தவள்; பஞ்ச சத்தி - கலைமகள், திருமகள், மலைமகள், மகேசை, மனோன்மணி, யாதியர்; கொந்தளத்தி - கூந்தலை உடையவள்; பைம்பணத்தி - அழகிய பையை ஏந்தியவள் அல்லது பணப்பையை உடையவள்;
74. முத்துவடம் - முத்துமாலை; கொங்கை - தனம்; நகைச்சி - சிரிப்பினை உடையவள்; பத்தர் - அடியார்கள்; நெஞ்சகத்தி - மனத்திலிருப்பவள்; பாரிடத்தி - உலகை கோயிலாக உடையவள்;
75. அக்குவடத்தி - ஐபமாலையன்; வளர்த்தி - வளர்த்தவன்; செக்கர் - சிவந்த; பிறைச்சி - சந்திரனை தரித்தவன்;
76. ஓலை - காதணி; குழைச்சி - குண்டலத்தையுடையவள்; குண்டலச்சி - ஆகாய வழியே செல்லும் தன்மை வாய்ந்தவன்; மாலை - சிறந்த மங்கல மாலை; - ஞாலம் - பூமி;

அக்கரத்தி ! பொக்கணத்தி ! அண்டபகிர் அண்டத்தி !
முக்கணத்தி ! நிஷ்களத்தி ! மோட்சத்தி ! - மிக்க புகழ் 77

ஏகாக் கரத்தி ! இமயப் பருப்பதத்தி !
நாகாதி பூண்ட சிங்க நாதத்தி ! - வா(கு)ஆன 78

பத்(ம)ஆசனத்தி ! பரிமளத்தி ! பாம்(பு) அணைத்தி !
கல் (ப) அந்தரத்தி ! கருநிறத்தி ! - வில்காம 79

வேடிச்சி ! நல்ல(து) ஒரு மீனவனுக்கு அன்று முடி
சூடிச்சி ! கொக்கிறகு சூடிச்சி ! -நாடிச்சீர் 80

பாதந்தனைத் தேடும் பங்கயத்தில் வீற்றிருக்கும்
வேதன் தலையறுத்த வித்தகத்தி ! - நீதிபுனை 81

77. அக்கரத்தி - மந்திர எழுத்தே உருவமாக உடையவள்; பொக்கணத்தி - திருநீற்றுப்பையை உடையவள்; அண்டம் - வானுலகம்; பகிரண்டம் - வானுலகின் வேறான பல உலகங்கள்; நிஷ்களத்தி - களங்கம் இல்லாதவள்; உருவமில்லாதவள்; மோட்சத்தி - முத்தி தருபவள்;
78. புகழ் ஏகாக்கரத்தி - புகழ்ச்சிக்குரிய ஓரெழுத்தில் இருப்பவள்; புகழ் நீங்காத திருக்கரத்தினள்; நாகாதி பூண்ட - நாகம், எலும்பு முதலியவற்றை ஆபரணங்களாக அணிந்த; நாதத்தி - வீரமுழக்கம் செய்பவள்; வாசு - அழகு;
79. பரிமளம் - வாசனை; அணைத்தி - படுக்கையாக உடையவள்; கல் பந்தரத்தி - ஊழிக்காலத்து இறுதியிலும் இருப்பவள்;
80. வேடிச்சி - வேடுவர் குலப்பெண்; மீனவன் - சோமசுந்தர பாண்டியன்; சூடிச்சி - சூட்டியவள்; நாடி - தேடி;
81. வேதன் - பிரமன்; பங்கயம் - விஷ்ணுவின் உந்திக் கமலம்; வித்தகத்தி - மேலான தன்மை உடையவள்;

பாடகத்தி ! கீதப்ர பந்தத்தி ! வெள்ளி மன்றுள்
ஆடகத்தி ! கூடலுக்குள் ஆதியே ! ஏ(டு) எதிரே 82

ஏற்றுவித்து, முன்சமணர் எண்ணாயிரர் கழுவில்
வீற்றிருக்க வைத்தமறை வித்தகியே ! - நால்திசையும் 83

கொண்டாடப் பெற்றதொரு கோமளமே ! யாமளையே !
தண்தாமரைத் திருவே ! தையலே ! - மண்டலங்கள் 84

எங்கும் ஒத்து நின்றருளும் ஈஸ்வரியே ! மாமதுரை
அம்கயல் கண் நாயகியே ! அம்மையே ! - துங்க 85

ஒளியே ! பெரும்திருவே ! ஒதிமமே ! உண்மை
வெளியே ! பரப்பிரம வித்தே ! - அளிசேரும் 86

82. பாடகத்தி - பாடகம் என்ற காலணி அணிந்தவள்; கீதம் - இசைப்பாடல்;
ப்ரபந்தத்தி - நூல்களுக்கு தலைவி; ஆடகத்தி - கால்மாறி ஆடியவள்;
ஆதி - ஆதிசக்தியாய் அமைந்தவள்;

83. மறைவித்தகி - வேத விழுப் பொருள்.

84. கோமளம் - பேரழகு; யாமள - காளி; தாமரைத்திரு -
தாமரைபோன்ற முகம் உடைய பார்வதி; தையல் - பேரழகு வாய்ந்த
பெண்.

85. நின்று - நிலைபெற்று; துங்க - தூய்மையான.

86. ஒதிமம் - அன்னம் போன்ற நடை உடையவள்; உண்மை வெளி - சத்து
ஆகாயமாய் இருப்பவள்; பரப்பிரம்மம் - மேலான பொருள்; வித்து -
அடிப்படையாய் இருப்பவள்; அளி - வண்டு;

கொந்தளக பந்திக் குயிலே ! சிவயோகத்(து)
ஐந்தருவே ! மூவருக்கும் அன்னையே ! - எந்தம் இடர் 87

அல்லல் வினைஎலாம் அகற்றியே, அஞ்சல் என்று
நல்ல சவுபாக்கியத்தை நல்கியே - வல்லபத்தின் 88

ஆசு, மதுரம், சித்ர, வித்தாரம் என்று அறிஞர்
பேசுகின்ற உண்மைப் பெருவாக்கு - நேசமுடன் 89

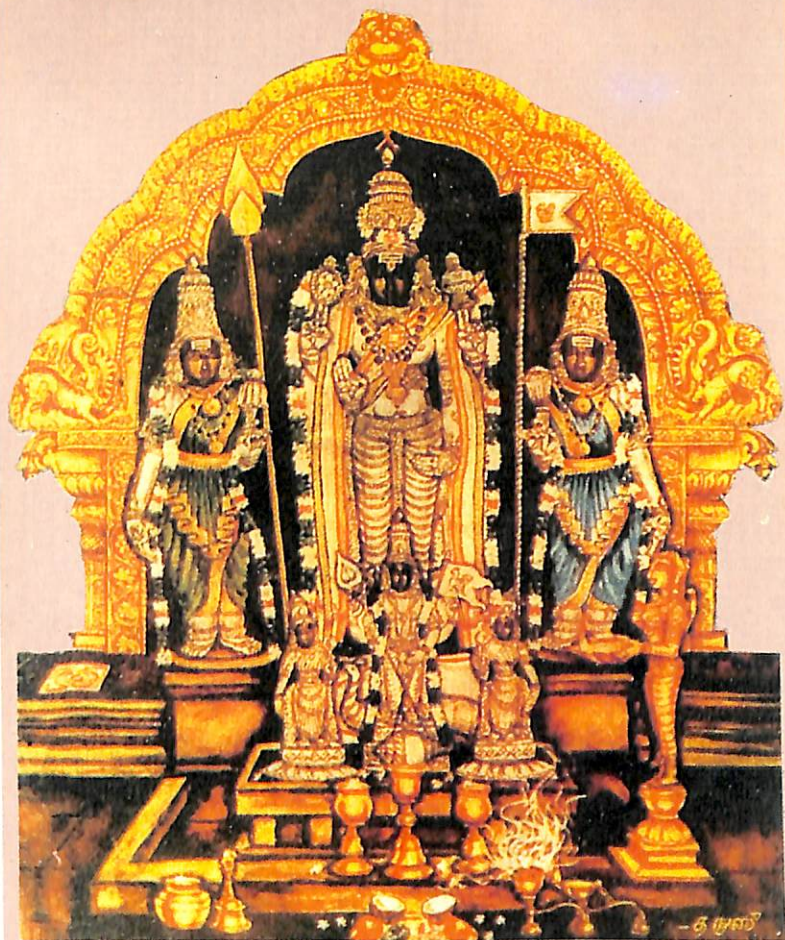
தந்(து), என்னை ஆட்கொண்டு, சற்குருவாய் என் அகத்தில்
வந்(து) இருந்து, புத்தி மதிகொடுத்துச், - சந்ததமும் 90

நீயே துணையாகி நின்(று) இரட்சி! அம் கயல்கண்
தாயே! சரணம் சரண்! 91

மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பா

நிறைவு பெற்றது.

-
87. கொந்தளக பந்தி - அடர்ந்த கூந்தல்; (கொத்துபோன்று) பந்திக்குயில் - வரிசையான குயில்கள் கூவுவது போன்ற இனிமை வாய்ந்த குரல்வளம் உடையவள்; ஐந்தரு - (அரி சந்தானம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிஜாதம், மந்தாரம் என்னும்) தேவலோகத்துள்ள சிறந்த ஐவகை மரங்கள்; மூவருக்கும் - மும்மூர்த்திகளுக்கும்;
88. இடர் - சிறுதுன்பம்; அல்லல் - பெருந்துன்பம்; வினை - பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய நல்வினை, தீவினை; அஞ்சல் - பயப்படாதே, சவு பாக்கியம். சிறந்த பேறுகள்; வல்லபம் - ஆற்றல்;
89. ஆசு - உடனே பாடப்பெறும் பாடல்; மதுரம் - இன்னிசைப்பாடல்; சித்திரம் - ஓவியத்தில் பொருந்தும்படிப் பாடத்தக்க பாடல்; பெருவாக்கு - சிறந்த புகழ் வார்த்தைகள்;
90. அகம் - மனம்; புத்திமதி - பேரறிவு; சந்ததம் - எப்பொழுதும்;
91. நீயே - நீ ஒருத்தியே; நின்(று) - நிலையாக; இரட்சி - பாதுகாப்பாயாக; சரணம் - பாதம், திருவடி, சரண் - அடைக்கலம்;

திருப்போரூர்
கத்தப் பெருமான்

திருப்போருர்
ஸ்ரீ மத் சிதம்பரசுவாமிகள்